

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/431/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5910206577
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5910206577.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: ESCO Krupina s.r.o., so sídlom Svätotrojičné nám. č. 1, 963 01 Krupina, IČO: 36 031 623, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Ľubomírom Hlbočanom, advokátom, so sídlom N. XX, XXX XX C., proti žalovanému: SLOVWOOD Ružomberok, a.s., so sídlom Tatranská cesta 3, 034 17 Ružomberok, IČO: 36 406 317, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Miroslavom Lehotským, advokátom, so sídlom M. S. XXX/XX, XXX XX F. Z., v konaní o zaplatenie 76.972,50 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 7Cb/7/2011-678 zo dňa 18.09.2014

rozhodol:

Návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania **z a m i e t a .**

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 7Cb/7/2011-678 zo dňa 18.09.2014 **p o t v r d z u j e .**

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 76.972,50 Eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. O trovách súdneho konania okresný súd vyslovil, že o nich rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení okresný súd uviedol, že žalobca sa pôvodne žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 6.997,50 Eur spolu s náhradou trov konania, pričom na základe podaného návrhu žalobcom pripustil uznesením zo dňa 18.12.2012 pod č.k. 7Cb/7/2011-264 zmenu žaloby v znení, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 76.972,50 Eur, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, spolu s náhradou trov súdneho konania. Okresný súd po vykonanom dokazovaní, aplikácii ust. § 344, § 345 ods. 1, 2, § 350 ods. 1, § 261 ods. 1, 2, § 300, § 302, § 370, § 266 ods. 1, 2, § 436, § 265, § 409, § 420 ods. 1, § 422 ods. 1, § 440 ods. 1, § 349 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Okresný súd poukázal na účinky odstúpenia od zmluvy, ktoré sú v rámci úpravy Obchodného zákonníka ako hmotného práva ex nunc, to znamená nastávajú až okamihom odstúpenia. V súvislosti s dohodou o zmluvnej pokute okresný súd uviedol, že ide o akcesorický záväzok. Zmluvná pokuta plní funkciu paušalizovanej náhrady škody pri porušení zmluvnej povinnosti. Vzniká už samotným porušením zmluvnej povinnosti a nie je pritom rozhodujúce, či oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti vznikla aj škoda. Úprava zmluvnej pokuty v Obchodnom zákonníku vychádza z princípu objektívnej zodpovednosti, t.j. prakticky bez možnosti dovolania sa tzv. okolností vylučujúcich zodpovednosť s poukazom na ust. § 300 Obchodného zákonníka. Pre oblasť obchodno-záväzkových vzťahov je vylúčená aj úprava v § 545 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu sa spája so zavinením dlžníka, pokiaľ z dohody nevyplýva niečo iné.

Vo vzťahu k obchodno-závazkovému vzťahu okresný súd poukázal, že tento bol založený Rámcovou zmluvou č. 16242/2004 uzavretou dňa 16.09.2004 medzi žalovaným ako kupujúcim a žalobcom ako predávajúcim (ďalej len „Rámcová zmluva“). Predmetom zmluvy boli pravidelné štvrťročné dodávky listnatého vlákniového dreva v kvalite podľa technicko-preberacích podmienok žalovaného v objeme 5 000 m³/štvrťok a v zmysle čl. V bod 5.2 základom pre určenie konečnej fakturačnej ceny dodávok listnatého vlákniového dreva bola prebierka zabezpečovaná žalovaným. Podľa čl. VIII bod 8.1.1 Rámcovej zmluvy žalovaný vystavuje a zasiela žalobcovi súhlasné listy v origináli určenom pre žalobcu. Súhlasné listy slúžili na reguláciu dodávok v objeme a čase a ako doklad o pôvode dreva. Podľa čl. IX. bod 9.2.1 Rámcovej zmluvy žalobca sa zaviazal zaslať žalovanému spolu s tovarom originál súhlasného listu, do ktorého žalobca vpiše evidenčné číslo vozidla, na ktorý je vystavený preukaz vjazdu do NSCP a ostatné údaje v hrubo orámovanej časti podľa predlohy. Za dokladovanie zásielky platným súhlasným listom zodpovedá žalobca, nie dopravca. Podľa čl. XI bod 11.1 Rámcovej zmluvy žalovaný preberá zásielky prostredníctvom preberačov NSCP a za účasti odovzdávача (zamestnanec Lesov SR, š.p.), ktorý súčasne posúdi jednotlivé zásielky z aspektu kvality. V prípade, že zásielka nezodpovedá technicko-preberacím podmienkam žalovaného alebo nie je dodržaná správnosť naloženia dopravného prostriedku, bude žalovaný tovar reklamovať podľa Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka a uplatní si zrážku z dohodnutej ceny dreva uvedenu v technicko-preberacích podmienkach žalovaného a tejto zmluvy. Súčasťou Rámcovej zmluvy č. 16242/2004 o dodávke dreva medzi účastníkmi konania podľa čl. XII bola aj penalizácia. Penalizácia za neodobratie predmetu zmluvy predstavovala dojednanie pre prípad, ak žalovaný neodoberie predmet zmluvy alebo jeho časť, pričom žalobca má právo uplatniť si náhradu spôsobenej škody vo výške 5 % z hodnoty neodobraného dreva. Okresný súd v súvislosti s dojednaním zmluvnej pokuty poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.10.2008 sp. zn. 50bdo 4/2008, zmluvná pokuta je jedným z právnych prostriedkov slúžiacim na zabezpečenie zmluvnej povinnosti. Ďalej okresný súd poukázal na § 544 a § 545 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu 12.2 Rámcovej zmluvy z jeho názvu penalizácia za neodobratie predmetu zmluvy aj obsahu tohto bodu, ak kupujúci - odporca neodoberie predmet zmluvy alebo jeho časť, má predávajúci - žalobca právo uplatniť si náhradu spôsobenej škody vo výške 5 % z hodnoty neodobraného dreva vyplynulo, že zmluvné strany medzi sebou dohodli majetkovú sankciu za porušenie konkrétnej povinnosti i napriek tomu, že nebol v uvedenom ustanovení použitý pojem zmluvná pokuta, na rozdiel od ustanovenia bodu 12.1. Rámcovej zmluvy, kde pojem použitý je v súvislosti s penalizáciou za nesplnenie dodávok predmetu zmluvy. V ustanovení bodu 12.2 Rámcovej zmluvy bol použitý pojem náhrada spôsobenej škody, čo však nebolo v rozpore s funkciou inštitútu zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody pri porušení zmluvnej povinnosti. Okresný súd bol názoru, že z hľadiska náležitosti prejavu vôle bolo dojednanie v zmysle bodu 12.2 Rámcovej zmluvy určitým a zrozumiteľným právnym úkonom, vyjadrenej dohody o zmluvnej pokute. Okresný súd zaujal názor, že povinnosti zmluvných strán boli dojednané vyvážené a boli vyvážené aj sankcie pre prípad nesplnenia povinnosti zmluvných strán. V rámci zmluvy prebiehali jednotlivé štvrťročné objednávky ako čiastkové kúpne zmluvy, na základe ktorých žalobca dodával tovar a žalovaný ho preberal, a týkala sa ich realizácia povinnosti žalobcu splniť štvrťročnú objednávku, resp. povinnosť žalovaného odobrať predmet zmluvy alebo jeho časť a v podstate dojednaná majetková sankcia bola za nesplnenie týchto povinností. V uvedených ustanoveniach nebolo riešené žiadnym spôsobom správanie, resp. konanie druhého účastníka zmluvného vzťahu, to znamená v prípade bodu 12.1 Rámcovej zmluvy, či žalovaný bol pripravený predmet zmluvy odobrať, resp. v zmysle bodu 12.2, či žalobca bol pripravený predmet zmluvy dodať.

V súvislosti s námietkou žalovaného k poctivosti obchodného styku okresný súd poukázal na to, že účastníkmi súdneho sporu boli právnické osoby, na rozdiel od trestného konania, v ktorom ako poškodený žalovaný nevystupuje. K argumentácii žalovaného v rovine porušovania zásad poctivého obchodného styku zo strany žalobcu okresný súd uviedol, že zásada poctivého obchodného styku má ochraňovať zmluvných partnerov pred šikanóznymi tendenciami a praktikami v obchodovaní. Ak žalobca pozmeňoval doklady a manipuloval s jednotlivými drevinami dodávaného dreva, išlo o zistenie vady tovaru dodaného žalobcom žalovanému, dodanie iného druhu tovaru, a v tomto okresný súd nevidel rozpor so zásadou poctivého obchodného styku, keďže zmluva ako aj úprava Obchodného zákonníka obsahuje inštitúty, ktoré možno pre prípad nespokojnosti s plnením zmluvných povinností druhou zmluvnou stranou využiť a chrániť tým svoje obchodné záujmy a u žalobcu sa nejednalo o konanie v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, a preto bola poskytnutá v súvislosti s uplatneným žalobcovým nárokom právna ochrana.

Okresný súd po doplnenom dokazovaní a vypočutí svedka Ing. E. ktorý zhodne vypovedal v tomto konaní ako aj v konaní sp. zn. 9Cb/8/2009 a zároveň aj v konaní pripojený listinný dôkaz sp. zn. 3Cb/1/2011, č.l. 122 spisu, mal za preukázané, že už v máji 2009 mali podozrenie na základe anonymného telefonátu zo dňa 27.05.2009, že zistili nekorektné preberanie drevnej hmoty na vstupe č. 4, týkajúceho sa dvoch pracovníkov spoločnosti Mondi SCP, a to pána Z. a pána E.. Z tohto zisteného stavu, ktorý okresný súd posúdil v tomto konaní ako totožný skutkový stav v konaní sp. zn. 3Cb/1/2011 a sp. zn. 9Cb/8/2009, pričom svedok Ing. E. neuviedol v tomto konaní žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa nebol zaoberal aj krajský súd v odvolacom konaní sp. zn. 13Cob/99/2013, okresný súd skonštatoval, že relevantné informácie týkajúce sa tvrdeného porušovania zmluvy zo strany žalobcu pri dodávkach tovaru, žalovanému boli známe už koncom mája 2009, resp. v priebehu mesiaca jún 2009, boli overené Vlasta, s.r.o., dcérskou spoločnosťou Mondi SCP, a.s., pričom zo strany žalovaného nedošlo k uplatneniu práv zo zodpovednosti za vady a žalovaný nezávažil skončenie zmluvného vzťahu so žalobcom spôsobom dojednaným v zmluve o dodávke tovaru, prípadne s poukazom na zákonné ustanovenie § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď povinnosťou žalovaného bolo oznámiť odstúpenie druhej strane, a to bez zbytočného odkladu. Okresný súd konštatoval, že k takémuto odstúpeniu došlo až listom zo dňa 23.07.2009, to znamená nie bez zbytočného odkladu, ktoré správanie žalovaného nenاسvedčovalo, že zo strany žalobcu malo dôjsť k podstatnému porušeniu zmluvy. Okresný súd mal za to, že žalobca nemohol s určitosťou vedieť, že žalovaný nebude mať záujem na plnení povinností vyplývajúcich z Rámcovej zmluvy v prípade, ak nebude dodržané objednané množstvo jednotlivých druhov drevín, naopak z Rámcovej zmluvy vyplynulo, a to z čl. XI., že v prípade, že zásielka nezodpovedá technicko-preberacím podmienkam kupujúceho, bude kupujúci tovar reklamovať v zmysle Obchodného a Občianskeho zákonníka a uplatní si zrážku z dohodnutej ceny dreva uvedenú v technicko-preberacích podmienkach kupujúceho a v Rámcovej zmluve. V konaní bolo nesporné, že aj keď bol dodaný iný druh dreva, vždy išlo o listnaté drevo. Zároveň pokiaľ toto dodané drevo bolo spotrebované, bolo ihneď dané do výroby, ako vyplynulo v konaní, okresný súd mal za to, že ho bolo možné použiť v rámci výrobného procesu Mondi SCP, a.s.. Preto nebolo možné hovoriť na základe zisteného skutkového stavu o podstatnom porušení zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu s poukazom na ust. § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka, keď pri pochybnostiach sa predpokladá, že porušenie zmluvy nie je podstatné. Žalovaný podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka nesplnil podmienky pre odstúpenie od Rámcovej zmluvy.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že sa v konaní nadväzne na úkon uskutočnený zo strany žalovaného listom zo dňa 23.07.2009 zaoberal aj posúdením právneho úkonu zo strany žalovaného listom zo dňa 10.11.2009 (č.l. 22-23 spisu). Úkon žalovaného zo dňa 10.11.2009 okresný súd posúdil ako dotvrdenie prejavenej vôle žalovaného odstúpiť od Rámcovej zmluvy už listom zo dňa 23.07.2009, aj keď v zmysle obsahu predmetného listu žalovaný uviedol, že odstúpil listom zo dňa 23.07.2009 od Rámcovej zmluvy č. 16242/2004 ako aj Rámcovej zmluvy o preprave dreva č. 4500224540, keď uvedené odstúpenia od zmlúv považoval žalovaný za platné, a pre prípad akýchkoľvek pochybností žalovaný uviedol, že odstupuje aj listom zo dňa 10.11.2009 od Rámcovej zmluvy č. 16242/2004 zo dňa 16.09.2004 ako aj Rámcovej zmluvy o preprave dreva č. 4500224540, pričom z obsahu listu vyplynulo, že žalovaný odstúpil z tých istých dôvodov ako aj listom zo dňa 23.07.2009, a to z dôvodu, že pri dodávke tovaru na základe Rámcovej zmluvy došlo k pozmeňovaniu dokladov a manipulácii s jednotlivými drevinami dodávaného dreva a že deklarované a odkontrolované množstvá nezodpovedali skutočne dodaným množstvám, sortimentu a kvalite a že na preberacích listoch deklarujúcich drevnú hmotu boli vyznačované iné druhy drevnej hmoty, ako boli v skutočnosti dodané. Okresný súd uviedol, že išlo v liste zo dňa 10.11.2009 o tie isté skutkové okolnosti ako pri liste zo dňa 23.07.2009, pričom relevantné informácie týkajúce sa tvrdeného porušenia zmluvy zo strany žalobcu pri dodávkach tovaru boli žalovanému známe už koncom mája 2009, ktorá vyvodená skutočnosť korešpondovala aj s výpoveďou Ing. E., v zmysle ktorej okresný súd ustálil, že vedomosť o manipulácii drevnej hmoty bola zistená už koncom mája 2009, a tovar i napriek uvedenému nebol žalobcovi vrátený, bol spotrebovaný a vo vzťahu k nemu nebol uplatnený ani zodpovednostný nárok. Ak by sa jednalo o podstatné porušenie rámcovej zmluvy, vyžadovalo sa v takomto prípade, aby žalovaný od nej odstúpil bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o porušení zmluvy dozvedel. Vedomostná zložka bola splnená v máji 2009, a preto nebola relevantná argumentácia žalovaného, že stav v manipulovaní s dodávkou dreva bol stavom prebiehajúcim a pokračujúcim na ktorú skutočnosť poukazoval aj v súvislosti s výpoveďou Ing. R. E., a teda rozhodným bol moment nie prebiehajúceho stavu pri realizovaní dodávok, ale moment získania vedomostí žalovaným. Právnym následkom dodania iného tovaru je, že dodávka sa považuje za vadné plnenie. V danom prípade podľa názoru okresného súdu aj v súvislosti

s listom zo dňa 10.11.2009 išlo o tie isté skutkové okolnosti a z produkovaných dôkazov okresný súd nevyvodil iný záver ako odvolací súd vo veci sp. zn. 9Cb/8/2009, sp. zn. 3Cb/1/2011, ako v prípade listu žalovaného zo dňa 23.07.2009, keď za stavu pochybností, či možno hovoriť o podstatnom porušení zmluvnej povinnosti zo strany žalobcu, sa predpokladá, že porušenie zmluvy nie je podstatné podľa § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka, a preto žalovaný nespĺnil predpoklady na odstúpenie podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný podľa názoru okresného súdu v zmysle vykonaného dokazovania si nespĺnil svoju povinnosť a neposkytol podľa § 350 ods. 1 Obchodného zákonníka dodatočnú lehotu žalobcovi na plnenie povinností, ktorá skutočnosť vyplýva aj z listu zo dňa 10.11.2009, keď účinky odstúpenia nastávajú až po márnom uplynutí lehoty, pričom žalobca bol pripravený plniť si svoje povinnosti vyplývajúce z uzavretej Rámcovej zmluvy č. 16242/2004 zo dňa 16.09.2004 ako aj Rámcovej zmluvy o preprave dreva č. 4500224540, ktoré skutočnosti mal okresný súd preukázané, či už z výpovede svedkov S. E. a Q. E. ako aj z listov žalobcu zo dňa 01.10.2009, zo dňa 10.02.2010, zo dňa 22.09.2010, v ktorých vyzýva žalovaného na odobratie drevnej hmoty.

Zároveň okresný súd mal preukázanú pripravenosť plnenia zo strany žalobcu aj z listinných dôkazov, a to rozpisu jednotlivých dodávok dreva za jednotlivé roky od uzavretia zmluvy v roku 2004 až do roku 2009, v týchto rokoch žalobca riadne plnil povinnosti voči žalovanému, ktorému dodal 153.742,07 m³ dreva, z inventárneho súpisu skladových zásob žalobcu ku dňu oznámenia stornovania objednávky 23.07.2009 (na sklade mal žalobca 15.676,81 m³ drevnej hmoty, t.j. tri štvrtročné dodávky dreva v objeme 5.000 m³ pre žalovaného), kúpnu zmluvu uzavretú so Slovenským vodohospodárskym podnikom č. 5, 6, 9, 10 až 17/2009, kúpnu zmluvu uzavretú s predávajúcim Lesy Tisovníky - ZVSL, pozemkové spoločenstvo, Kúpnu zmluvu č. 2/2009 uzavretú s predávajúcim Pozemkové spoločenstvo Obec Očová č. 2/2009. Naopak zo strany žalovaného došlo ku konaniu znemožňujúcemu plniť si povinnosti žalobcom, ktorému vyplývali zo zmluvného záväzku, a to odňatím vstupu do objektu vodičom žalobcu, ktorí drevnú hmotu vozili do objektu určeného žalovaným a zároveň bol zakázaný vstup zamestnancom žalobcu do objektu, ktorého určil dodávať drevo. Okresný súd vzhľadom na zistené tie isté dôvody odstúpenia od zmluvy ako v prípade listu zo dňa 23.07.2009 považoval odstúpenie od zmluvy listom zo dňa 10.11.2009 za neplatné, pretože nebolo vykonané bez zbytočného odkladu. Vzhľadom na závery odvolacieho súdu v konaní sp. zn. 3Cb/1/2011 a sp. zn. 9Cb/8/2009 a na okresným súdom vyvozený záver o neplatnosti odstúpenia od zmluvy listom zo dňa 10.11.2009, a teda, že Rámcová zmluva naďalej existovala a na výsledok vykonaného dokazovania, keď žalobca bol pripravený plniť, súčasne žalovaný porušil zmluvnú povinnosť (nezaslal objednávku na dodávku dreva v zmysle čl. IV. bod 4.3, nevydal žalobcovi vstupy do objektu, pričom pretrvával zákaz vstupu motorových vozidiel žalobcu do objektu, kde určil žalovaný miesto dodávky dreva v zmysle čl. XIII. Rámcovej zmluvy), za dobu platnosti Rámcovej zmluvy počas rozhodného obdobia v predmetnom konaní až do 30.06.2012, t.j. až do zániku zmluvného vzťahu ku dňu 01.07.2012 zo strany žalobcu listom zo dňa 29.03.2012, ktorý doručil žalovanému dňa 30.03.2012 v zmysle ustanovenia čl. XVI bod 16.1 Rámcovej zmluvy č. 16242/2004, si žalovaný neplnil povinnosti podľa Rámcovej zmluvy č. 16242/2004 zo dňa 16.09.2004, ako aj Rámcovej zmluvy o preprave dreva č. 4500224540 tým, že neposkytol potrebnú súčinnosť, na základe ktorého stavu od žalobcu za tejto situácie nebolo možné spravodlivo požadovať, aby sa dostavil s predmetnými motorovými vozidlami s drevnou hmotou, kde bolo určené v zmysle rámcovej zmluvy žalovaným miesto dodávky dreva a žalobca sa preto oprávnenne domáhal za tohto stavu nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty za obdobie od 01.10.2009 do 31.12.2009 a v zmysle pripustenej zmeny žaloby od 01.01.2010 do 30.06.2012 podľa čl. XII. bod 12.1 a 12.2 Rámcovej zmluvy. Okresný súd žalobcovi zmluvnú pokutu priznal, pričom vychádzal z výpočtu tak, že základ výpočtu hodnoty nedodaného dreva tvorí súčin množstva nedodaného dreva, t.j. 5.000 m³ a priemernej ceny jedného m³ dreva, dohodnutej poslednou štvrtročnou objednávkou. Priemerná cena 1 m³ dreva bola 27,99 Eur. Súčin množstva nedodaného dreva 5.000 m³ a priemernej ceny 1 m³ dreva dohodnutej poslednou štvrtročnou objednávkou bolo 27,99 Eur, čo činilo sumu 139.950 Eur, z ktorej 5 % predstavujúcich výšku zmluvnej pokuty za neodobratie dreva v množstve 5.000 m³ vo IV. štvrtroku 2009 činí 6.997,50 Eur (139.950 Eur = 100 % : 100 = 1.399,50 Eur x 5 = 6.997,50 Eur a zmluvná pokuta za neodobratie dreva žalovaným v množstve 5000 m³/štvrtrok od žalobcu za obdobie od 01.01.2010 do 30.06.2012 desať po sebe nasledujúcich štvrtrokoch predstavovala desaťnásobok sumy 6.997,50 Eur, t.j. 69.975 Eur, spolu vo výške 76.972,50 Eur.

K obrane žalovaným vo vzťahu k vyjadreniu zmluvnej pokuty v čl. XII. bodu 12.1, bodu 12.2 Rámcovej zmluvy okresný súd poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob 355/2011, v ktorom rozhodnutí jasným spôsobom bolo vyjadrené, že v čl. XII. bod 12.2 Rámcovej zmluvy ide o dohodu o zmluvnej pokute, keďže takáto dohoda vyplýva z obsahového znenia čl. XII. bodu 12.1 Rámcovej zmluvy za rešpektovania vzájomnej rovnováhy a vyváženej postihov pre zmluvné strany, ktoré mali

oproti sebe vzájomné práva a povinnosti k tomu, aby bol naplnený zmluvný vzťah. Recipročnosť týchto vzájomných dojednaní o zmluvnej pokute bola vyjadrená dohodou o zmluvnej pokute v čl. XII. bod 12.2 Rámcovej zmluvy. Zmluvné pokuty boli dohodnuté tak pre neplnenie povinností žalobcu ako aj žalovaného. Táto recipročnosť korešpondovala aj s obsahom a zmyslom kúpnej zmluvy, keď na jednej strane je záväzok predávajúceho dodať tovar, čomu zodpovedá oproti tomu stojaci zmluvný záväzok žalovaného ako kupujúceho tovar prevziať a zaplatiť kúpnu cenu. Vo vzťahu k prebiehajúcim trestným konaniam a výsledkom týchto konaní vedených na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1T/54/2011, sp. zn. 8T/146/2010, v ktorých bola riešená trestnoprávna zodpovednosť pri dodávkach dreva žalobcom žalovanému, okresný súd odkázal na závery odvolacieho súdu, v zmysle ktorých táto skutočnosť bola bez vplyvu na existenciu obchodno-záväzkového vzťahu žalobcu a žalovaného, ktorý bol založený na základe Rámcovej zmluvy, keďže v týchto trestných konaniach sa riešila trestnoprávna zodpovednosť fyzických osôb, ktorá nemá vplyv na zodpovednosť obchodno-záväzkovú založenú medzi účastníkmi konania Rámcovou zmluvou.

Okresný súd uviedol, že podľa jeho názoru nedošlo k podstatnému porušeniu zmluvnej povinnosti, a tým k dôvodu na odstúpenie od zmluvy, pretože zo strany žalobcu došlo k plneniu drevnej hmoty a v konaní bolo nesporné, že aj keď bol dodaný iný druh dreva, vždy išlo o drevo listnaté, ktoré bolo spotrebované, bolo ihneď dané do výroby, ako to vyplynulo v konaní, a tým mal okresný súd za to, že ho bolo možné použiť v rámci výrobného procesu Mondi SCP, a.s., čo aj žalovaný vykonal, a tým neboli dané dôvody na odstúpenie od zmluvy. Okresný súd sa zaoberal aj obranou žalovaného cez ust. § 350 Obchodného zákonníka, na základe pokynov odvolacieho súdu. Okresný súd mal za preukázané, že žalovaný žalobcu neupozornil, že si svoju povinnosť neplní riadne, naopak prijal vadné plnenie naposledy dňa 21.07.2009, ktoré spotreboval. Žalovaný neuviedol, v čom vidí porušenie povinností zo strany žalobcu a žalobcovi neposkytol dodatočnú primeranú lehotu na plnenie, pričom podľa názoru okresného súdu až uplynutím lehoty by žalovanému vzniklo právo odstúpiť od rámcovej zmluvy. Listy zo dňa 23.07.2009 a zo dňa 10.11.2009 nebolo možné posudzovať z pohľadu nepodstatného porušenia zmluvnej povinnosti žalobcom, pretože nebola splnená podmienka podľa § 346 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorá predpokladá, že stranu ktorá je v omeškaní s riadnym plnením, druhá zmluvná strana upozorní na omeškanie a oznámi jej dostatočne primeranú lehotu na odstránenie nedostatkov. Výsledky dokazovania preukázali, že žalobca bol pripravený plniť, ale nebola mu poskytnutá súčinnosť zo strany žalovaného. Okresný súd mal za to, že neboli splnené zákonné podmienky na odstúpenie zo strany žalovaného od Rámcovej zmluvy pre nepodstatné porušenie, pričom okresný súd vychádzal aj z rozhodnej skutočnosti, že sám žalovaný v konaní vymedzil odstúpenie od zmluvy, na ktorom počas celého konania trval, a to aj v tomto konaní, ako aj v sp. zn. 3Cb/1/2011 a sp. zn. 9Cb/8/2009, kde bol právny úkon posudzovaný z hľadiska obsahu a tvrdení uvádzaných žalovaným, a to na základe zák. ust. § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, pričom v tomto konaní neboli preukázané zákonné podmienky potrebné na to, aby vyvolali platnosť úkonov odstúpenia od Rámcovej zmluvy, bez zbytočného odkladu.

V súvislosti s návrhom na uplatnenie moderačného práva okresný súd pri obrane žalovaného poukázal na ust. § 301 Obchodného zákonníka a vyhodnotil, že zmluvná pokuta, jej výška podľa čl. XII. bod 12.1. a 12.2 Rámcovej zmluvy nespĺňa požiadavku zjavnej neprimeranosti, ako to má na mysli ust. § 301 Obchodného zákonníka s prihliadnutím k tomu, že výpočet výšky zmluvnej pokuty vychádzal z minimálneho množstva dodávky 5.000 m³, keď dodávky množstva dreva, vychádzajúc z objemu dodaného dreva v rokoch 2004-2009 pre žalovaného od žalobcu boli nepomerne vyššie, čo vyplynulo z čl. 507 spisu. Zmluvná pokuta v danom prípade plnila sankčnú úlohu, a preto okresný súd ju ponechal v pôvodnej výške, majúca za to, že finančne neohrozí činnosť podnikateľského subjektu žalovaného. V súvislosti s trovami súdneho konania okresný súd aplikoval ust. § 151 ods. 3 O.s.p. a vyslovil, že o nich bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný. Poukázal na to, že predmetom sporu pôvodne bola zmluvná pokuta 6.997,50 Eur za neodbratie drevnej hmoty v období od 1.10.2009 do 31.12.2009, t.j. za štvrtý štvrtrok 2009 a z titulu zmeny žaloby žalobca uplatnil zmluvnú pokutu za obdobie od 1.1.2010 do 30.6.2012 vo výške 69.975 Eur, teda celkovo žalobcom uplatňovaná zmluvná pokuta predstavovala 76.972,50 Eur, keďže žalobca mal za to, že Rámcová zmluva o dodávke dreva zanikla až dňom 30.6.2012 v zmysle výpovede žalobcu doručenej žalovanému dňa 30.3.2012. Podstatou obrany žalovaného je, že Rámcová zmluva zanikla dorúčením odstúpenia od zmluvy žalobcovi listom zo dňa 23.7.2009, minimálne však odstúpením od zmluvy listom zo dňa 10.11.2009, a preto nie je na mieste nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Ak bolo poukazované na rozhodnutie krajského súdu

14Cob/248/2011, 13Cob/355/2011, 14Cob/138/2013, 13Cob/291/2013, tak žalovaný uviedol, že týmito rozhodnutiami súdy nie sú viazané, keďže ust. § 135 O.s.p. vymenováva, ktorými rozhodnutiami je súd viazaný. Nie je viazaný rozhodnutiami vydanými v iných konaniach. V danej sporovej veci preto okresný súd bol oprávnený úplne autonómne, nestranne a spravodlivo túto vec posúdiť a zaujať na zistený skutkový stav relevantný právny názor, najmä za situácie, ak v tomto konaní po zrušení veci uznesením odvolacieho súdu bol zistený iný skutkový stav veci, resp. v niektorých otázkach žalobca neunesol dôkazné bremeno. Vo vzťahu k skutkovému stavu žalovaný poukázal na to, že koncom mesiaca máj 2009 vzniklo v spoločnosti Mondi SCP podozrenie, že neznáme osoby manipulujú s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi naň sa vzťahujúcimi. Táto skutočnosť bola listom zo dňa 14.7.2009 oznámená policajným orgánom, ktoré začali tento stav monitorovať. Podstatou podozrenia bola skutočnosť, že pri dodávke listnatého vláknového dreva dodávateľ v dokladoch vzťahujúcich sa k tejto dodávke vykázal iný druh drevnej hmoty, a to drahší, než bol dovezený. Až v priebehu mesiaca júl 2009 bola policajnými orgánmi zistená manipulácia s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi naň sa vzťahujúcimi, keď dňa 21.07.2009 bola policajnými orgánmi zadržaná posledná žalobcom zmanipulovaná dodávka dreva. Z výsluchu preberača R. E. a vodiča Z. E. v trestnom konaní vyplynulo, akým spôsobom bolo v tomto konkrétnom prípade dňa 21.7.2009 naložené drevo na kamión, o aký druh drevnej hmoty šlo, akým spôsobom bol vyznačený na dodací (súhlasný) list iný druh drevnej hmoty, než bol skutočne dovezený. Preberač Mondi SCP Ľubomír Kasanický bol za túto trestnú činnosť odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/54/2011-1357 zo dňa 13.06.2011 právoplatným a vykonateľným dňom 13.06.2011. Žalovaný preto následne po tomto zistení listom bezodkladne odstúpil od Rámцovej zmluvy, a to listom zo dňa 23.7.2009, hneď po zadržaní poslednej dodávky dňa 21.7.2009.

Žalovaný listom zo dňa 23.7.2009 odstúpil od Rámцovej zmluvy z dôvodu, že žalobca pozmeňoval doklady a manipuloval s jednotlivými druhmi dodávaného dreva. Nešlo o odstúpenie od zmluvy pre vady tovaru, ale pre porušenie zmluvy. Súdy sa zaoberali len zodpovednosťou žalobcu za vady tovaru, avšak nevyjadrili sa k tomu, že žalovaný odstúpil od Rámцovej zmluvy z titulu podstatného porušenia zmluvnej povinnosti. Nakoniec súdy skonštatovali, že nešlo tu o vadné plnenie z dôvodu, že vždy bolo dodávané drevo listnaté. Pri tomto závere vychádzali z ust. § 422 ods. 1 veta druhá Obchodného zákonníka. Súdy sa vôbec nevyssporiadali s obranou žalovaného, že ust. § 345 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka umožňuje zmluvnej strane odstúpiť od zmluvy v dôsledku omeškania dlžníka znamenajúceho podstatné porušenie jeho zmluvnej povinnosti. t.j. nie pre vady tovaru. Išlo o odstúpenie od zmluvy úplne z iných dôvodov, než je odstúpenie podľa § 436 ods. 1 písm. d) Obchodného zákonníka, t.j. odstúpenie pre vady tovaru. Odstúpenie od zmluvy pre omeškanie dlžníka alebo veriteľa (§ 345 ods. 1 Obchodného zákonníka) je úplne iný inštitút (nárok) ako odstúpenie od zmluvy pre vady tovaru (§ 436 a nasledujúce ustanovenia Obchodného zákonníka). Naproti tomu ust. § 345 Obchodného zákonníka umožňuje odstúpiť od zmluvy ktorejkoľvek zmluvnej strane, ak druhá zmluvná strana je v omeškaní so splnením svojej povinnosti zo zmluvy, t.j. z iných dôvodov ako pre vady tovaru. Omeškanie preto je samostatným dôvodom pre vznik práva odstúpiť od zmluvy. Manipulácia s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi je nepochybne takým podstatným porušením zmluvnej povinnosti, na ktorú nemôže mať žalovaná strana objektívne záujem. Žalobca podľa § 365 Obchodného zákonníka sa dostal do omeškania, pretože svoj záväzok neplnil riadne a včas, a toto omeškanie sa netýkalo len času plnenia, ale aj ostatných atribútov plnenia, a to spôsobu plnenia, predmetu plnenia. Žalobca si svoje záväzky zo zmluvy neplnil riadne, keďže bola v konaniach preukázaná manipulácia s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi naň sa vzťahujúcimi za účelom fakturovania vyššej kúpnej ceny. Žalobca ako predávajúci zodpovedal za pravdivé, úplné a zhodné vypísanie hrubo orámovanej časti originálu a kópie súhlasného listu s poukazom na čl. VIII. bod 8.1.1 Rámцovej zmluvy. Ak bola preukázaná neoprávnená manipulácia s jednotlivými dodacími (súhlasnými) listami, tak nešlo o riadne plnenie záväzku. Žalobca sa dostal do omeškania podľa § 365 Obchodného zákonníka. Toto omeškanie vzhľadom na všetky okolnosti prípadu znamenalo podstatné porušenie zmluvných povinností žalobcu. Pokiaľ aj Rámцová zmluva a technicko-preberacie podmienky pojednávajú o reklamáciách (zrážkach podľa tam uvedených kritérií kvality dreva) v skutočnosti nešlo o reklamáciu - uplatňovanie nárokov z väd tovaru, ale o spôsob určenia ceny tovaru, pretože zmluva dovoz takéhoto tovaru pripúšťala. Posudzovanie kvality jednotlivého druhu dreva, prípadne miešania dreva podľa technicko-preberacích podmienok, a tým určenie jeho ceny bola jedna vec a druhá vec bola dodávka dreva spojených s dokladmi naň sa vzťahujúcimi, pri ktorej sú vykazované iné hodnoty, než je skutočná dodávka, a to v súvislosti s páchaním trestnej činnosti. V takomto prípade nemôže ísť o vady tovaru.

Súdy sa nezaoberali podstatným porušením zmluvnej povinnosti, ani nie tak vo vzťahu k dodanému druhu drevnej hmoty, ale vo vzťahu k zistenému konaniu žalobcu, že tento vykazoval úplne iný druh drevnej hmoty, a to ani nie miešaný, ako to žalobca tvrdil, a to všetko s cieľom vyššej fakturácie. Bolo nepochybné, že žalovaný ako kupujúci nemôže mať záujem na takomto plnení záväzku zo zmluvy, preto bola splnená podmienka podstatného porušenia zmluvných povinností podľa § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka, pre odstúpenie žalovaným od Rámcovej zmluvy listom zo dňa 23.7.2009. Po zrušení veci odvolacím súdom a po vykonanom dokazovaní došlo k zisteniu nových skutkových okolností, ktoré už neumožňujú prijať záver vo vzťahu k odstúpeniu od Rámcovej zmluvy žalovaným listom zo dňa 23.7.2009, ktorý záver bol prijatý v skorších rozhodnutiach krajského súdu sp. zn. 13Cob/355/2011, sp. zn. krajského súdu 14Cob/138/2013. Žalovaný preukázal, že v mesiaci máj 2009 podľa výsledkov dokazovania pred okresným súdom mal len nepreverené podozrenie o manipulácii s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi naň sa vzťahujúcimi, a to len vo vzťahu k zamestnancom Mondi SCP. Žalovaný v rámci vykonaného dokazovania získal vedomosti o porušení zmluvy žalobcom až v mesiaci júl, a to dňom 21.7.2009, kedy mu bolo umožnené odstúpiť od Rámcovej zmluvy. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na výpovede Z. U., Ing. F. E., Z. N., Ing. R. E.. Bola predložená Zápisnica z výsluchu štatutárneho zástupcu Ing. A. Q. zo dňa 3.5.2011 v konaní sp. zn. 3Cb/1/2011, kde tento štatutárny zástupca sa jednoznačne vyjadril, že o porušení zmluvy sa dozvedel len pár dní pred napísaním odstúpenia od zmluvy zo dňa 23.7.2014. (správne malo byť uvedené namiesto 2014 - 2009). Vzhľadom k tomu, že sa jedná o priamy vzťah medzi žalobcom a žalovaným, a nie Mondi SCP, bol rozhodný tento moment získania vedomosti žalovaným o porušovaní povinností žalobcom. Preto aj z tohto dôvodu odstúpenie, ktoré uskutočnil žalovaný listom zo dňa 23.7.2009, bolo odstúpením bez zbytočného odkladu. Získanie vedomosti nemožno zúžiť na nejaké nepreverené podozrenie zo strany žalovaného, ale na moment získania vedomosti o podstatnom porušení zmluvy, a ten bol viazaný na celý rozsah tejto vedomosti, na jeho subjektívnu a objektívnu stránku, a to na zistenie, kto, akým spôsobom porušuje povinnosť, v akom rozsahu a s akými následkami, najmä pre posúdenie, či ide o podstatné alebo nepodstatné porušenie zmluvných povinností. Tento proces získania vedomosti na strane žalovaného bol zavŕšený až zadržaním poslednej dodávky dňa 21.07.2009. Súdy sa nevysporiadali s tým, že už len jediná dodávka tovaru dňa 21.07.2009, ktorá bola zadokumentovaná orgánmi polície, pri ktorej bolo nepochybné zistenie manipulácie s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi naň sa vzťahujúcimi, sama o sebe znamenala podstatné porušenie zmluvnej povinnosti, a tým aj dôvod na odstúpenie od zmluvy. Ihneď po zadržaní poslednej dodávky dňa 21.7.2009 žalovaný listom zo dňa 23.7.2009 odstúpil od zmluvy, to znamená bez zbytočného odkladu.

Žalovaný poukázal na to, že súdy sa nezaoberali účinkami odstúpenia od zmluvy. Zmeškanie lehoty na odstúpenie od zmluvy neznamena stratu práva na odstúpenie od zmluvy, ale len zmenu postupu oprávnenej zmluvnej strany. Oprávnená zmluvná strana preto môže odstúpiť od zmluvy za podmienok stanovených pri nepodstatnom porušení zmluvy. Ani v prípade, že nebola poskytnutá dodatočná primeraná lehota, uvedené neznamena, že odstúpenie od zmluvy pre takéto nepodstatné porušenie zmluvy je neplatné alebo neúčinné, keď takýto následok Obchodný zákonník v žiadnom prípade neustanovuje, preto účinky takéhoto odstúpenia nastávajú až po uplynutí primeranej dodatočnej lehoty, ktorá sa mala poskytnúť na plnenie povinnosti (§ 350 ods. 1 Obchodného zákonníka). Znamená to, že ak v máji 2009 žalovaný bez zbytočného odkladu neodstúpil od zmluvy, mal právo odstúpiť od zmluvy ako pre nepodstatné porušenie zmluvy. Mal potom poskytnúť dodatočnú primeranú lehotu a až po jej uplynutí odstúpiť od zmluvy. Ak by teda žalovaný v máji 2009 poskytol dodatočnú primeranú lehotu, táto v žiadnom prípade nemohla presiahnuť lehotu, ktorá neskončila neskôr ako dňom 23.7.2009, preto účinky odstúpenia od zmluvy listom zo dňa 23.7.2009 tak či tak nastali, keďže v tomto čase už uplynula aj dodatočná primeraná lehota, ktorá sa mala poskytnúť už v máji 2009.

K odstúpeniu od zmluvy listom zo dňa 10.11.2009 žalovaný uviedol, že týmto listom opätovne potvrdil vo vzťahu k žalobcovi svoj prejav vôle odstúpiť od zmluvy už listom zo dňa 23.7.2009 a súčasne listom zo dňa 10.11.2009 žalovaný odstúpil od Rámcovej zmluvy, pretože žalobca bol v omeškaní s dodaním dojednaného tovaru podľa zmluvy. Minimálne odstúpením žalovaným, ktoré bolo uskutočnené listom zo dňa 10.11.2009 predmetná Rámcová zmluva zanikla. Po odstúpení od zmluvy listom zo dňa 23.7.2009 žalobca už žalovanému žiadne drevo nedodal, neurobil žiadne úkony smerujúce k jeho dodaniu. V tomto smere žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca bol v omeškaní s riadnou dodávkou tovaru, minimálne v čase od 23.7.2009 do 10.11.2009. Takéto omeškanie s riadnym dodaním tovaru bolo možné považovať za podstatné porušenie zmluvnej povinnosti podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, preto žalovaný bol oprávnený odstúpiť od zmluvy aj z tohto dôvodu.

To, či išlo o zmluvnú pokutu, bolo určujúce posúdiť nie označenie takéhoto úkonu, ale obsah, vôľu toho, kto urobil takýto úkon, ak tento nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Jednoznačne bola prejavená vôľa rozlíšiť nároky obsiahnuté v bode 12.1, bod 12.2 Rámcovej zmluvy. Zmluvné strany rozlišovali medzi zmluvnou pokutou a náhradou škody. Pre uvedené rozlíšenie a jazykový prejav tak nebolo možné vyvodiť, že v bode 12.2 zmluvy bola obsiahnutá dohoda o zmluvnej pokute. I keď zmluvná pokuta je paušalizovaná náhrada škody, medzi zmluvnou pokutou a nárokom na náhradu škody boli značné rozdiely. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, keď oprávnenému škoda nevznikne. Naproti tomu nárok zo zodpovednosti za škodu vzniká až keď škoda vznikne. Zmluvnú pokutu možno moderovať, náhradu škody nie. Žiaden právny predpis nevyklučuje, aby stranami bol dohodnutý aj nárok na náhradu škody. Bod 12.2 Rámcovej zmluvy preto nie je určitým a zrozumiteľným dojednaním zmluvných strán o zmluvnej pokute, ale jednoznačným dojednaním nároku na náhradu škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k pripravenosti plniť a už vôbec nie vo vzťahu k preukázaniu vzniku akejkoľvek škody na jeho strane. Po odstúpení od zmluvy žalobca svoj záväzok neplnil, tovar žalovanému riadne neponúkal na prevzatie (odobratie), preto žalovaný žiadnu svoju povinnosť neporušil. Žalobca nepreukázal, že ponúkol žalovanému konkrétne plnenie, konkrétnymi kamiónmi, konkrétneho dreva, v konkrétnom čase a že žalovaný takéto plnenie odoprel. Na takúto povinnosť žalobcu nemá vplyv ani obrana žalobcu, že nemohol vstúpiť do závodu. Žalobca konkrétne dodávky v mieste plnenia nepreukázal. Žalobca nepreukázal pripravenosť plniť, ani vznik škody. V konaní s podaním zo dňa 3.6.2014 bol preukázaný len jediný dôkaz, a to kúpne zmluvy s rôznymi dodávateľmi dreva, avšak nebola preukázaná príčinná súvislosť s tým, že práve takto kontrahované drevo bolo určené pre žalovaného a že neodobratím práve tohto dreva vznikla žalobcovi škoda. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, že drevo na sklade nebol schopný odpredať iným odberateľom alebo že takéto drevo sa znehodnotilo. Svedkovia Q. E. a S. E. na pojednávaní konanom dňa 18.9.2014 nevedeli uviesť žiadne konkrétne argumenty v tomto smere. Vypovedali len to, že záznamy o škode nemajú. Tieto okolnosti mali vplyv aj na moderačné právo súdu.

Vo vzťahu ku konaniu žalobcu v rozpore s poctivým obchodným stykom žalovaný namietal, že súdy neposudzovali túto otázku z hľadiska závažného porušovania povinnosti žalobcom v súvislosti so zamieňaním dodaného druhu drevnej hmoty v dokladoch naň sa vzťahujúcich a v súvislosti s páchaním trestnej činnosti. Nepochybne išlo o konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom. Takémuto výkonu práva, ktoré bolo v rozpore s poctivým obchodným stykom, nebolo možné poskytnúť právnu ochranu. Žalovaný bol nielen oprávnený, ale aj povinný odoprieť plnenie žalobcu, ktorého výkon plnenia bol v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, pretože zo strany konateľov žalobcu bol páchaný trestný čin. Rovina trestno-právna podľa názoru žalovaného je významná pre rozhodnutie v tejto veci, pretože môže mať význam pre posúdenie skutkového a právneho stavu veci, otázky, či žalobca porušoval zmluvu podstatným spôsobom alebo nie alebo či výkon práv žalobcu je v súlade s poctivým obchodným stykom a dobrými mravmi. Žalovaný uviedol, že všeobecné súdy nemajú poskytovať len formálny alebo formalistický výklad pri aplikácii práva, ale majú poskytnúť taký výklad a aplikáciu práva, ktorým je zabezpečená materiálna ochrana zákonnosti a spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Občianske súdne konanie v každom jednotlivom prípade má byť zárukou zákonnosti a slúžiť na jej upevňovanie a rozvíjanie. Žalovaný bol nielen oprávnený, ale aj povinný odoprieť plnenie žalobcu a neposkytnúť súčinnosť žalobcovi pri prevzatí tovaru, pretože žalobca konal tak, ako konal. Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom len v zrušujúcom uznesení. Ani odvolací súd nie je viazaný svojím predchádzajúcim rozhodnutím v prípade, že toto rozhodnutie argumentačne absolútne neobstoí alebo ak sa zmení skutkový stav veci. Podľa názoru žalovaného vyvedené závery súdov sú arbitrárne. Interpretácia a aplikácia právnych noriem zo strany konajúcich súdov zásadne poprela účel a význam aplikovaných právnych noriem, pričom dôvody, na ktorých sú založené súdne rozhodnutia, sú zjavne protirečivé, popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky a sú v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti. Žalovaný zhrňujúco poukázal na to, že bolo arbitrárne posúdené právo žalovaného odstúpiť od zmluvy, keď sa súdy zaoberali odstúpením od zmluvy pre vady tovaru a nie právom žalovaného odstúpiť od zmluvy pre podstatné porušenie zmluvných povinností, arbitrárne a extrémne nelogicky a nezákonne posúdili včasnosť odstúpenia od zmluvy žalovaným listom žalovaného zo dňa 23.7.2009, keď už len jediná dodávka tovaru dňa 21.07.2009 zakladala žalovanému právo odstúpiť od zmluvy v prípade manipulovania s dodaným druhom drevnej hmoty a dokladmi naň sa vzťahujúcimi zo strany žalobcu, arbitrárne a extrémne nelogicky posúdili charakter uplatňovaného nároku, keďže išlo o dva rozdielne inštitúty, a to inštitút zmluvnej pokuty a náhrady škody, arbitrárne, nelogicky a v rozpore so zisteným skutkovým

stavom posúdili nárok žalobcu ako súladný so zásadou poctivého obchodného styku a dobrými mravmi a založili tak extrémnu nespravodlivosť vo svojom rozhodnutí. Žalovaný žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť, žalobu zamietnuť. V prípade doručovania písomnosti odvolacím súdom podľa § 45 ods. 4 O.s.p. žalovaný žiadal tieto písomnosti zasielať na adresu: lehotsky.advokat@stonline.sk <mailto:lehotsky.advokat@stonline.sk>. V prípade, ak odvolací súd bude rozhodovať rozsudkom bez nariadenia pojednávania, žalovaný žiadal v zmysle § 214 ods. 3 O.s.p., aby odvolací súd upovedomil žalovaného elektronickými prostriedkami prostredníctvom jeho právneho zástupcu o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p..

K doručenému odvolaniu žalovaného bolo zaslané písomné vyjadrenie žalobcom v podaní zo dňa 19.02.2015. V tomto písomnom vyjadrení žalobca žiadal rozsudok potvrdiť ako vecne správny s priznaním trov odvolacieho konania. Poukázal na to, že odvolacie dôvody žalovaného sa po skutkovej aj právnej argumentácii neustále opakujú. Vyslovené právne názory zo strany súdov sú žalovaným kritizované účelovo jeho subjektívnym náhľadom na predmetnú sporovú právnu vec. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku náležite vysporiadal so všetkým, čo mu bolo uložené v zrušujúcom uznesení krajského súdu ako súdu odvolacieho pod sp. zn. 13Cob/291/2013 zo dňa 05.02.2014. Odvolacie dôvody žalovaného sú účelové. Žalovaný v podstate v odvolaní nerešpektuje právne názory súdov v právoplatne skončených veciach a jeho obrana smeruje k tomu, aby za toho istého skutkového stavu odvolací súd v obdobnej veci medzi tými istými účastníkmi konania prijal a zaujal iný právny názor, ako tomu bolo v minulosti. Všeobecné súdy sa v minulosti podrobne venovali skutkovému stavu, fungovaniu obchodného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a prijali právne názory. Skutkový stav, ktorý bol zistený po zrušení veci krajským súdom, sa oproti predchádzajúcim konaniam nezmenil. Súd prvého stupňa preto nemohol dospieť k iným právnym záverom, ako tomu bolo v súdených veciach medzi tými istými účastníkmi konania, a to v konaniach a rozsudkoch sp. zn. 9Cb/8/2009, sp. zn. 3Cb/1/2011, sp. zn. 13Cob/355/2011, sp. zn. 14Cob/138/2013. Okresný súd správnym spôsobom posúdil aj odstúpenie od Rámцovej zmluvy žalovaným listom zo dňa 10.11.2009. V tomto liste ide o tie isté skutkové okolnosti ako v liste zo dňa 23.07.2009 a nepochybne ani tento list nemohol vyvolať účinky platného odstúpenia od zmluvy, lebo je nespochybniteľné, že aj toto odstúpenie od zmluvy dotvrdené a opakované žalovaným nebolo vykonané bez zbytočného odkladu. Bol to žalobca, ktorý žalovaného vyzýval na odber tovaru, čo potvrdili svedkovia S. E. a Q. E. ako aj písomne listami zo dňa 01.10.2009, 10.02.2010 a 22.09.2010. Na tieto listy žalovaný neodpovedal, súčinnosť na plnenie zmluvy neposkytol. Žalobcu úplne ignoroval, aj napriek platnosti zmluvy. Žalovaný bol listom zo dňa 1.10.2009 opätovne vyzvaný na odber tovaru podľa Rámцovej zmluvy, na túto výzvu nereagoval. Nemožno sa preto stotožniť, že odstúpenie, ktoré uskutočnil žalovaný listom zo dňa 10.11.2009 by malo byť platným odstúpením od zmluvy.

Okresný súd správne posúdil aj nárok na zmluvnú pokutu. Medzi účastníkmi bola dohodnutá zmluvná pokuta. Túto právnu otázku vyriešili súdy už skorším rozhodnutím a okresný súd postupoval len v súlade s právnymi názormi vyslovenými v rozsudkoch sp. zn. 9Cb/8/2009, sp. zn. 3Cb/1/2011, sp. zn. 13Cob/355/2011 a sp. zn. 14Cob/138/2013. Žalobca nesúhlasil ani s odvolacím dôvodom žalovaného, že konanie žalobcu je v rozpore s poctivým obchodným stykom. Nie je namieste ani uplatnené moderačné právo žalovaným, keďže okresný zistil, že zmluvná pokuta bola riadne vypočítaná z minimálneho množstva kontrahovaných dodávok Rámцovej zmluvy 5000 m³ štvrťročne, pričom okresný súd zistil, že štvrťročné dodávky žalobcu v minulosti boli ďaleko vyššie ako minimálne množstvo stanovené v Rámцovej zmluve. Sám žalobca vypočítal zmluvnú pokutu len z minimálneho množstva dreva kontrahovaného v Rámцovej zmluve, a teda nevychádzal z priemeru dodávok dreva od roku 2004 do roku 2009. Aj v tejto časti bolo rozhodnutie okresného súdu zákonné. Žalobca pritom mohol účtovať zmluvnú pokutu podľa skutočne dodávaného množstva dreva štvrťročne, a to z priemeru, ktorý vychádzal z trvania Rámцovej zmluvy, teda od 16.09.2004 do 27.07.2009, pričom za toto obdobie dodal 153 742,07 m³ dreva tak, že v roku 2004 bolo dodaných 17 637,16 m³, v roku 2005 - 28 527,74 m³, v roku 2006 - 27 674,97 m³, v roku 2007 - 42 029,18 m³, v roku 2008 - 30 022,44 m³, v roku 2009 - 7.850,58 m³, spolu 153 742,07 m³. Za obdobie trvania zmluvy, t.j. od 16.09.2004 do 27.07.2009 je približne 19 štvrťrokov. Za toto trvanie zmluvy dodal žalobca žalovanému 153 742,07 m³, teda štvrťročne priemerne mu dodával 8 091,69 m³ dreva. Priemer štvrťročných dodávok bol za obdobie trvania zmluvy 8 091,69 m³ štvrťročne. Žalobca vypočítal zmluvnú pokutu len z minimálneho množstva, ktoré sa zaviazal žalobca žalovanému štvrťročne dodávať v Rámцovej zmluve. Žalobca vyčíslil zmluvnú pokutu len z minimálneho množstva dreva, ktoré sa zaviazal dodávať štvrťročne a nie zo skutočne dodávaných množstiev objednávaných štvrťročne žalovaným, t.j. z priemeru, ktorý vychádzal na jeden štvrťrok za

obdobie trvania zmluvy, preto ani z tohto dôvodu nebol priestor na uplatnenie moderačného práva. Žalobca žiadal rozsudok potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie s priznaním trov súdneho konania.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p., za stavu zamietnutia návrhu žalovaného na prerušenie odvolacieho konania. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/431/2014-754 zo dňa 05.05.2015 a doručovanie upovedomenia o verejnom vyhlásení rozhodnutia účastníkom konania prostredníctvom ich právnych zástupcov s tým, že podľa ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p. bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 09.06.2015 a na internetovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline v spojení s ust. § 211 ods. 2 O.s.p..

V súvislosti s doručovaním upovedomenia o verejnom vyhlásení rozhodnutia žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu sa poukazuje na ust. § 214 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 45 ods. 4 O.s.p., keď na základe požiadania právneho zástupcu žalovaného o doručovanie písomností aj elektronickými prostriedkami, bol žalovaný práve prostredníctvom svojho právneho zástupcu upovedomený o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku podľa § 156 ods. 3 O.s.p. aj elektronicky na ním uvedenú adresu: F. (č.l. 718, 756, 757 spisu). Krajský súd konštatuje, že mal splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom bez nariadenia ústneho pojednávania.

Žalovaný podaným odvolaním zo dňa 3.11.2014 proti rozsudku okresného súdu vymedzil kvalitatívne a kvantitatívne dôvody rozsahu posudzovania napadnutého rozsudku okresného súdu odvolacím súdom, t.j. v akom rozsahu a z akej kvalitatívnej stránky sa má posudzovať rozhodnutie okresného súdu. Predmetnými odvolacími dôvodmi bol Krajský súd v Žiline ako súd odvolací viazaný za aplikácie ust. § 212 ods. 1 O.s.p.. Krajský súd pri posudzovaní napadnutého rozsudku okresného súdu vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom, ktorým bol viazaný v zmysle ust. § 213 ods. 1 O.s.p., keďže nebol preukázaný žiaden z dôvodov výnimiek uvedených v odsekoch 2 až 7 ust. § 213 O.s.p.. Krajský súd primárne uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi okresného súdu obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne odkazuje. Práve z dôvodu aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. nie je potrebné a ani žiaduce, aby v odôvodnení rozsudku krajského súdu boli opätovne zopakované tie skutkové a právne závery, ktoré už odzneli v dôvodoch rozhodnutia okresného súdu. Je postačujúce na ne odkázať. Uvedený postup krajského súdu je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/09 z 08. októbra 2009, podľa ktorého „...„Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. Aj v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 170/2005, v prípade potvrdenia rozhodnutia súdu prvého stupňa sa v zásade odvolací súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

V súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p. k zvýrazneniu vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu k rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd uvádza, že ani jeden nebol relevantný, t.j., aby založil zmenu rozsudku okresného súdu, prípade jeho zrušenie a vrátenie okresnému súdu na ďalšie konanie. Je nevyhnutné uviesť, že okresný súd dôsledne postupoval v zmysle § 226 O.s.p., keď na základe zrušenia pôvodného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 7Cb/7/2011-357 zo dňa 18.06.2013 a vrátenia veci tomuto súdu na ďalšie konanie sa vychádzalo zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/291/2013-475 zo dňa 05.02.2014. Okresný súd pri zrušení veci a vrátení na ďalšie konanie rešpektoval zrušujúce uznesenie krajského súdu, vykonal dokazovanie, svoje rozhodnutie odôvodnil atribútmi vyžadovanými ust. § 157 ods. 2 O.s.p., keď hodnotil žalobcom uplatnený

nárok na zmluvnú pokutu vo vzťahu k úkonom žalovaného zo dňa 23.7.2009 a zo dňa 10.11.2009, ku ktorým žalovaný poskytol tvrdenie zániku Rámcovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným práve predmetnými úkonmi odstúpenia. Okresný súd hodnotil úkon žalovaného zo dňa 10.11.2009 nielen z roviny odstúpenia od zmluvy, ale hodnotenie predmetného úkonu vykonal aj v zmysle ust. § 350 ods. 1 Obchodného zákonníka, s podmienkami, či preukázal žalobca nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyúčtovanej podľa čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy. Vzhľadom k uvedenému za dodržania postupu okresným súdom v zmysle § 226 O.s.p. a súčasného konštatovania, že napadnutý rozsudok okresného súdu má všetky náležitosti vyžadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p., mal krajský súd spôsobilý predmet posudzovania, t.j. riadne odôvodnený rozsudok okresného súdu napadnutý odvolaním žalovaného.

Pri posudzovaní odvolacích dôvodov žalovaného sa krajský súd nestotožňuje s argumentáciou žalovaného v tom, že by predmetná sporová vec mala byť posudzovaná oddelene od už právoplatne skončených konaní, ktoré boli vedené pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 3Cb/1/2011, sp. zn. 9Cb/8/2009 v spojení s rozhodnutiami Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/355/2011 a sp. zn. 14Cob/138/2013. Je potrebné zdôrazniť, že v právoplatne skončených veciach, a to v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/355/2011 zo dňa 21.03.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cb/1/2011-213 zo dňa 29.06.2011, bolo uzavreté, že úkonom zo dňa 23.07.2009, ktorým žalovaný mal prejavíť vôľu odstúpiť od zmluvy, nedošlo k zániku Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, z ktorého dôvodu zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným za obdobie od 01.07.2009 do 30.09.2009, za ktoré obdobie bola uplatnená zmluvná pokuta v zmysle čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy, trval. V právoplatne skončenej veci vedenej pred Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 3Cb/1/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/355/2011 bolo skonštatované, že úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009, ktorým mal žalovaný odstúpiť od Rámcovej zmluvy, nebol úkonom, ktorý by spĺňal zákonné náležitosti, pretože žalovaný nepreukázal, že k úkonu odstúpenia listom zo dňa 23.07.2009 došlo bez zbytočného odkladu po tom, čo žalovaný mal zistiť vadnosť plnenia žalobcom, resp. porušenie zmluvných povinností žalobcom riadne plniť, ak o porušení zmluvnej povinnosti žalobcom plniť riadne sa žalovaný dozvedel už v mesiaci máj 2009. Najneskôr v priebehu mesiaca jún 2009 žalovaný získal vedomosť o tom, že malo dôjsť k vadnosti pri dodávaní dreva, jeho druhu, kvality a pokiaľ pri tejto vedomosti vadnosti plnenia žalobcom, resp. nie riadneho plnenia zmluvných povinností žalobcom ako predávajúcim žalovaný odstúpil od Rámcovej zmluvy až listom zo dňa 23.07.2009, tak neurobil tak bez zbytočného odkladu, ak tvrdil podstatné porušenie zmluvy žalobcom. Žalovaný pre tvrdené podstatné porušenie Rámcovej zmluvy tak nedodržiaval zákonné podmienky odstúpenia od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o porušení zmluvy dozvedel, a preto právoplatne v súdnom konaní v rámci odvolacej veci vedenej pod sp. zn. 13Cob/355/2011 zo dňa 21.03.2012, t.j. rozsudkom krajského súdu bolo konštatované, že úkon odstúpenia od zmluvy žalovaným listom zo dňa 23.07.2009 nespĺňa zákonné náležitosti podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, a tým tento úkon nemohol vyvolať zánik Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Krajský súd zdôrazňuje, že úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009 bol už právoplatne posúdený a vyhodnotený práve v konaní pred Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 3Cb/1/2011 a z titulu vyvolaného odvolacieho konania pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011 zo dňa 21.03.2012, a to rozsudkom krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cb/1/2011-213 zo dňa 29.06.2011, ako úkon odstúpenia od zmluvy, pri ktorom neboli splnené zákonné podmienky žalovaným tvrdeného podstatného porušenia Rámcovej zmluvy, pretože k úkonu odstúpenia zo dňa 23.07.2009 nedošlo bez zbytočného odkladu. S právoplatným záverom bolo konštatované, že zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným za obdobie 01.07.2009 do 30.09.2009 trval, keďže súdy vyslovili záväzný názor (ktorý je už právoplatný), a to, že list žalovaného zo dňa 23.07.2009 ako úkon žalovaného nevyvolal zánik Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Zo záväzne vysloveného právoplatného záveru bolo nevyhnutné vychádzať aj v predmetnej sporovej právnej veci.

Práve z titulu princípu právnej istoty, ktorý patrí medzi základné znaky právneho štátu, ktorým nepochybne Slovenská republika je, bolo nevyhnutné vychádzať už z právoplatne skončeného konania pred okresným súdom pod sp. zn. 3Cb/1/2011 a z neho vyplývajúcich záverov, tak skutkových ako aj právnych. Rovnako pre predmetné sporové konanie bolo nevyhnutné vychádzať aj z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cb/1/2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/355/2011 zo dňa 21.03.2012, ktorým sa právoplatne uzavrelo, že z čl. XII. bodu 12.2. uzavretej Rámcovej zmluvy č. 16242/2004, podľa ktorej žalobca vystupoval ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci, vyplynula dohoda o zmluvnej pokute, ktorá predstavovala 5 % z

hodnoty neodobratého dreva žalovaným. Z tohto právoplatného záveru a zhodnotenia bolo nevyhnutné vychádzať aj v predmetnej sporovej právnej veci. Krajský súd sa jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril už v právoplatne skončenom konaní pod sp. zn. 13Cob/355/2011 v tom smere, že čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy je dohodou o zmluvnej pokute, keďže takáto dohoda vyplýva z obsahového znenia čl. XII. bodu 12.1. Rámcovej zmluvy a rešpektovania vzájomnej rovnováhy a vyváženosti postihov pre zmluvné strany, ktoré majú oproti sebe vzájomné práva a povinnosti k tomu, aby bol naplnený zmluvný vzťah. Recipročnosť týchto vzájomných dojednaní o zmluvnej pokute bola vyjadrená dohodou o zmluvnej pokute aj v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy. V čl. XII. bodu 12.1., v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy sú dohodnuté zmluvné pokuty tak pre neplnenie povinnosti žalobcu ako aj žalovaného, čo korešponduje aj s obsahom a zmyslom kúpnej zmluvy, keď na jednej strane predávajúci má záväzok dodať tovar, čomu zodpovedá oproti tomu stojaci zmluvný záväzok žalovaného ako kupujúceho tovar prevziať a zaplatiť kúpnu cenu. To že, aj v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy išlo o zmluvnú pokutu, vyjadruje aj označenie tohto článku XII. ako „Penalizácia“).

To, že úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009 nie je úkonom odstúpenia od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu v zmysle ust. § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj, že v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy je dohodnutá zmluvná pokuta, vyplýva z právoplatnosti záverov okresného a následne z titulu vyvolaného odvolacieho konania aj krajského súdu pod sp. zn. Krajského súdu v Žiline 13Cob/355/2011, ktoré právoplatné závery v tom, že úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009 ako úkon odstúpenia nespôsobil zánik Rámcovej zmluvy a že čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy je článkom dohodnutej zmluvnej pokuty, neboli popreté ani v rámci vyvolaného dovolacieho konania v súvislosti s podaným dovolaním proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.03.2012 č.k. 13Cob/355/2011-310, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cb/1/2011-213 zo dňa 29.06.2011, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v uznesení sp. zn. 4Obdo 27/2012 zo dňa 31. januára 2013 uviedol, že: „...súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy vykonal, aké skutočnosti z vykonaných dôkazov zistil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávanú vec. Prijatý záver o dôvodnosti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vysvetlil logicky, zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu. Odvolací súd (krajský súd) sa stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, sám na zdôraznenie správnosti dôvodov súdu prvého stupňa uviedol ďalšie argumenty a tiež vysvetlil, prečo sa nestotožnil s námietkami žalovaného, uvedenými v odvolaní. Odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku dalo tak odpoveď na relevantné otázky, súvisiace s predmetom konania, keď v dostatočnom rozsahu sa zodpovedalo, prečo bolo žalobe vyhovené. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva jednostrannosť a ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu“. Hoci Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Obdo 27/2012 zo dňa 31. januára 2013 sa podaným dovolaním meritórne nezaoberal, pretože dovolanie žalovaného odmietol, krajský súd v súvislosti s odvolacími dôvodmi žalovaného, ktorými sa namietal postup súdov, názory v predmetných konaniach, ktoré hodnotil žalovaný ako arbitrárne, nelogické, nezákonné, považoval za nevyhnutné poukázať na záver dovolacieho súdu - Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo 27/2012 zo dňa 31. januára 2013. Okresný súd preto správne postupoval, ak vychádzal už z právoplatne prijatých záverov vyslovených v rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3Cb/1/2011-213 zo dňa 29.06.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/355/2011-310 zo dňa 21.03.2012, a to, že úkon odstúpenia žalovaného zo dňa 23.07.2009 nie je úkonom odstúpenia uskutočnený žalovaným bez zbytočného odkladu po tom, čo sa mal žalovaný dozvedieť o porušení zmluvnej povinnosti žalobcom, a teda nie je úkonom, ktorý by spôsobil zánik Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, ako aj z právoplatného právneho záveru, že článok XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy je článkom o dohodnutej zmluvnej pokute.

V zmysle ust. § 226 O.s.p. krajský súd v predmetnej veci v zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Cob/291/2013 zo dňa 05.02.2014 skonštatoval právoplatnosť záverov v tom, že úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009 nespôsobil zánik Rámcovej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným ako aj, že v novom konaní okresný súd bude hodnotiť úkon žalovaného zo dňa 10.11.2009 aj cez ust. § 350 ods. 1 Obchodného zákonníka a či žalobca bol pripravený plniť podľa uzavretej Rámcovej zmluvy za obdobie od 01.10.2009 do 30.06.2012, za ktoré si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu.

Krajský súd vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného uvádza nasledovné. Úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009, pri ktorom neboli splnené zákonné podmienky žalovaným tvrdeného podstatného porušenia Rámcovej zmluvy, keďže k úkonu odstúpenia nedošlo bez zbytočného odkladu po tom, ako sa mal žalovaný o podstatnom porušení zmluvy dozvedieť ako aj právoplatný záver krajského súdu,

že úkon žalovaného z 23.07.2009 nevyvolal zánik Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, bolo nevyhnutné z týchto právoplatných záverov vychádzať, pretože stav, ktorý bol zistený v konaní pred okresným súdom, nespôsobil zmenu skutkových a právnych okolností, pre ktorú by nebolo možné z týchto právoplatných záverov vychádzať. Krajský súd uvádza, že právoplatnosť vyslovených záverov krajským súdom v rozhodnutí krajského súdu sp. zn. 13Cob/355/2011 nebolo možné opätovne posudzovať a vyhodnocovať v predmetnej sporovej právnej veci. K takémuto nebol daný ani zákonný priestor.

Pokiaľ aj krajský súd v svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Cob/291/2013 zo dňa 05.02.2014 uviedol, že ak okresný súd v rámci nového konania dospeje k iným záverom, tieto musia byť riadnym spôsobom odôvodnené za akceptovania ust. § 157 ods. 2 O.s.p., tak aj uvedený postup v zmysle zrušujúceho uznesenia krajského súdu musel rešpektovať stav, že k úkonu žalovaného zo dňa 23.07.2009 už bolo krajským súdom zaujaté jednoznačné stanovisko. K odchýleniu sa od právoplatného záveru vo vzťahu k úkonu žalovaného zo dňa 23.07.2009 neboli splnené ani zákonné podmienky a ani okresným súdom zistený skutkový a právny stav veci.

Krajský súd sa stotožňuje aj s posúdením úkonu žalovaného zo dňa 10.11.2009, ktoré vyhodnotenie uskutočnil okresný súd v napadnutom rozsudku. Pri hodnotení tohto úkonu bolo určujúce to, čo vyjadril žalovaný nielen v samotnom úkone zo dňa 10.11.2009, ale aj na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 31.07.2014 (č.l. 588 spisu), keď prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že „si neviem predstaviť závažnejšie porušovanie zmluvy, pre ktoré by nemohol odberateľ odstúpiť od zmluvy pre podstatné porušenie zmluvnej povinnosti, pretože ak má dodávateľ podvádzajúce, že zamieňa dodaný druh dreva v dokladoch, tak nepochybne ide o podstatné porušenie zmluvnej povinnosti.“ Ďalej žalovaný na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 31.07.2014, č.l. 584 - 590 spisu, prostredníctvom právneho zástupcu zdôraznil, že úkon z 10.11.2009 je potvrdením toho, čo žalovaný uviedol v liste zo dňa 23.07.2009, to znamená, že ide o úkon odstúpenia od Rámcovej zmluvy pre podstatné porušenie zmluvy. Bolo nepochybné pri porovnaní úkonu odstúpenia od zmluvy žalovaným zo dňa 23.07.2009 a úkonu zo dňa 10.11.2009, že k odstúpeniu došlo za rovnakých skutkových okolností a za tvrdenia podstatného porušenia zmluvy, preto pokiaľ právoplatne bolo skonštatované, že žalovaný listom zo dňa 23.07.2009 neodstúpil od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o porušení povinnosti žalobcom dozvedel, tak zákonite ani úkonom odstúpenia od Rámcovej zmluvy zo dňa 10.11.2009, pri ktorom žalovaný opätovne tvrdí podstatné porušenie zmluvy, nemohlo dôjsť k odstúpeniu na základe zákonných predpokladov, a to bez zbytočného odkladu po tom, čo sa žalovaný o porušení zmluvy dozvedel, v zmysle zisteného skutkového stavu v spojení aj s konaním pred okresným súdom sp. zn. 3Cb/1/2011 a konaním pred krajským súdom pod sp. zn. 13Cob/355/2011 v mesiaci máj 2009.

Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že aj úkon odstúpenia žalovaným zo dňa 10.11.2009 je neplatným, keďže bol uskutočnený z tých istých dôvodov, ako úkon z 23.07.2009 a nedošlo k nemu bez zbytočného odkladu po tom, čo sa žalovaný o porušení zmluvnej povinnosti žalobcom plniť riadne dozvedel. Je nepochybné, že ak žalovaný mal za to, že išlo o podstatné porušenie zmluvy v prípade manipulácie s drevom a pozmeňovania dokladov, resp. prezentovania dodávky iného druhu tovaru v dokladoch oproti tomu, čo skutočne žalobca dodal, tak pri takomto tvrdení mal žalovaný odstúpiť od zmluvy bez zbytočného odkladu, k čomu nedošlo. To, že žalovaný neodstúpil od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu po tom, čo sa mal o porušení zmluvných povinností žalobcom dozvedieť a bez zbytočného odkladu nevykonal úkon odstúpenia zo dňa 23.07.2009 ani zo dňa 10.11.2009, svedčí aj výpoveď svedka Ing. F. E. na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 18.09.2014 (č.l. 650 - 658 spisu). Svedok potvrdil, že bolo oznámené, že dochádza k manipulácii s drevnou hmotou, v dôsledku čoho začali ihneď s preverovaním, v mesiaci máj 2009, pričom k úkonu odstúpenia žalovaným došlo až dňa 23.07.2009, t.j. nie bez zbytočného odkladu. V rovine obchodno-závazkovej zodpovednosti tento stav nemožno odďaľovať až na časový úsek preverenia políciou, resp. policajnými orgánmi tak, ako sa toho domáhal žalovaný, keďže uvedené sa už nachádza v rovine trestno-právnej, ktorú žalovaný zamieňa so zodpovednosťou obchodno-právnu, ktorú riešil okresný súd a z titulu podaného odvolania v tejto sporovej veci aj krajský súd. Svedok Ing. F. E. uviedol, že podľa náhodných kontrol, kamerových záznamov dospeli k tomu, že dochádza k manipulácii alebo ku skresľovaniu údajov dodávky drevnej hmoty pre žalovaného, a to počas prebiehajúcej práce pána R. E., keď spätne skontrolovali kamerové záznamy a následne podali podnet pre spáchanie trestného činu na políciu. Tento svedok už predtým vypovedal, že žalobca mal dodať drevo - topoľ a na preberacom lístku bol deklarovaný dub, t.j., že v dokladoch bol vykázaný iný druh drevnej hmoty, než bol dovezený, malo ísť o dodávku v mesiaci máj 2009. Podľa

názoru krajského súdu výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom potvrdili, že žalovaný mal vedomosť o stave dodávok, ale neurobil bez zbytočného odkladu úkon v obchodno-právnej rovine, pretože podľa orgánov polície žalovaný mal vec len sledovať, ale neprehrádzať pred usvedčením, ktorý stav podľa názoru krajského súdu však nemožno z titulu trestno-právnej zodpovednosti zamieňať s obchodno-právnu zodpovednosťou so záverom, že žalovaný mal vedomosť o konaní žalobcu už v mesiaci máj 2009 a aj napriek uvedenému bez zbytočného odkladu nevykonal úkony z obchodno-právnej zodpovednosti, hoci tento stav sám žalovaný kvalifikoval ako podstatné porušenie zmluvných povinností žalobcom.

V úkone odstúpenia zo dňa 10.11.2009 žalovaný vyjadril vôľu odstúpiť od zmluvy pre ním tvrdené podstatné porušenie zmluvy žalobcom, vo vzťahu ku ktorému tvrdeniu neodstúpil od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu, pri zistení a vedomosti o porušovaní zmluvnej povinnosti žalobcom plniť riadne už v máji 2009, keď malo dochádzať k dodávke iného druhu dreva, resp. drevnej hmoty oproti tomu, čo bolo uvedené v dokladoch. Pre platné odstúpenie od Rámcovej zmluvy úkonom zo dňa 10.11.2009 žalovaný nespĺnil zákonné predpoklady vyplývajúce z ust. § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Krajský súd sa stotožňuje aj so záverom okresného súdu, že list žalovaného, a to úkon odstúpenia zo dňa 10.11.2009 nie je možné posúdiť ani cez ust. § 350 Obchodného zákonníka pretože pre zánik Rámcovej zmluvy z titulu nepodstatného porušenia zmluvnej povinnosti nebola splnená zákonná podmienka podľa § 346 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to poskytnutie primeranej lehoty na plnenie, pričom podľa výsledkov dokazovania bolo preukázané, že žalobca bol pripravený plniť. Pri úkone odstúpenia žalovaným zo dňa 10.11.2009 neboli splnené zákonné podmienky ani pre nepodstatné porušenie zmluvy, navyiac žalovaný vymedzil odstúpenie od zmluvy ako pre podstatné porušenie zmluvy. Nesporne vyplynulo v zhode so záverom okresného súdu, že neboli žalovaným splnené zákonné predpoklady ani pre podstatné (§ 345 ods. 1 Obchodného zákonníka) ani pre nepodstatné porušenie zmluvy, keď žalovaný neodstúpil od zmluvy bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o porušení plniť riadne mal dozvedieť a ani podľa § 346 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 350 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď aj k momentu úkonu odstúpenia žalovaným zo dňa 10.11.2009 žalobca dôkazmi preukázal, že bol pripravený plniť dodávku podľa Rámcovej zmluvy v zmysle stavu drevnej hmoty na sklade.

Krajský súd zdôrazňuje, že sa zrozumiteľne a jasne vo svojich právoplatných rozhodnutiach vyjadril k úkonu zo dňa 23.07.2009 a vo vzťahu k tomuto úkonu žalovaného sú už právoplatné súdne rozhodnutia, tak ako boli vyššie identifikované v tom smere, že predmetný úkon nespĺňal zákonné predpoklady pre odstúpenie od zmluvy z titulu tvrdeného podstatného porušenia zmluvy, keď k nemu nedošlo bez zbytočného odkladu. V tomto smere k úkonu zo dňa 23.07.2009 bolo možné v záujme právnej istoty len poukázať na už právoplatné súdne rozhodnutia.

Žalovaný opätovne zdôrazňoval argumentáciu, že vadnosť plnenia a podstatné porušenie zmluvy sú dva rozdielne inštitúty, vo vzťahu ku ktorým sa nevyjadril ani okresný súd a nedal odpoveď ani odvolací súd. Podstatou skutkového stavu bolo, že žalobca v dokladoch vykazoval iný druh drevnej hmoty, než bol dovezený. Vo vzťahu k uvedenej argumentácii sa už jasne vyjadril krajský súd, nielen v právoplatne skončenom konaní, ktoré bolo vedené pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011, ale aj v predmetnom zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Cob/291/2013 zo dňa 05.02.2014. Nie je možné umelo oddeľovať vadnosť plnenia od porušenia zmluvy, pretože ak niekto plní vadne, ktorým vadným plnením je aj dodanie iného druhu tovaru, než ktorý je v dokladoch vykázaný, ide o porušenie zmluvy, resp. zmluvnej povinnosti plniť riadne a včas. Zmluva sa porušuje tým, že sa neplní riadne a včas a porušením zmluvnej povinnosti je aj dodanie iného tovaru, ako je v dokladoch označený. Uvedené skutkové a právne stavy sa snaží žalovaný umelo oddeľovať, čo však nie je akceptovateľné, pretože krajský súd už v svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 13Cob/291/2013 zo dňa 05.02.2014 uviedol, že takéto oddeľovanie v zmysle návrhu žalovaného nie je akceptované ani samotným zákonom, keď v ust. § 436 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorým sa rieši vadnosť plnenia a nároky z vad tovaru, je odkaz na ust. § 345 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktoré upravuje porušenie zmluvy. Krajský súd upriamuje pozornosť na Rámcovú zmluvu ako zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorej obsahom sú vymedzené zmluvné práva a povinnosti. Zmluvnou povinnosťou žalobcu bolo splniť dodávku tovaru riadnym spôsobom, t.j. dodať plnenie, na ktoré sa podľa Rámcovej zmluvy zaviazal. Ak uvedené mal žalobca porušiť, t.j. mal porušiť zmluvnú povinnosť dodať riadne tovar, keď dodal iný tovar, ako deklaroval, tak uvedené porušenie zmluvnej povinnosti sa premietlo do zodpovednostného vzťahu medzi

žalobcom a žalovaným. Sám žalovaný v odvolaní na strane 6 poukazuje na to, že žalobca si riadne neplnil záväzky zo zmluvy a uvedené podľa názoru krajského súdu nie riadne plnenie zmluvy znamená vadné plnenie. Dohodnutý tovar a doklady k nemu sa vzťahujúce predstavovali zmluvne vymedzený predmet plnenia. Rovnako dodaný tovar a doklady k tovaru nemožno od seba oddeľovať. Ani v tomto smere nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného. Drevo a doklady k nemu tvorili predmet plnenia a ak v uvedenom predmete plnenia nepostupoval žalobca riadne, t.j. či v dodávke drevnej hmoty alebo v dokladoch, išlo o nie riadne plnenie zmluvy, resp. vadné plnenie a v tejto súvislosti je namieste, aby krajský súd poukázal na ust. § 417 Obchodného zákonníka v spojení s ust. § 422 ods. 1 Obchodného zákonníka, vo väzbe aj s čl. IX., XI. Rámcovej zmluvy, keď vady v dokladoch, resp. vady tovaru sú vadnosťou plnenia, nie riadnym plnením podľa zmluvy. Uvedeným sa zaoberal nielen okresný súd, ale aj krajský súd. Nemohla preto obstať obrana žalovaného ako odvolateľa, že súdy sa nezaoberali argumentáciou žalovaného o podstatnom porušení zmluvy. Ak zmluvná strana neplní riadne to, čo bolo v zmluve dohodnuté, tak tým zákonite porušuje zmluvu. Je potrebné dodať, že takéto nie riadne plnenie podľa Rámcovej zmluvy žalovaný prevzal, tovar bol spotrebovaný, preto aj uvedené správanie sa žalovaného nedokázalo žalovaným tvrdené podstatné porušenie zmluvy.

Pri vedomosti žalovaného o nie riadnom plnení žalobcom, nebolo určujúce preverené, resp. nepreverené podozrenie o manipulácii s drevom, ale kedy túto vedomosť žalovaný získal, a to bolo jednoznačne preukázané v mesiaci máj 2009, preto úkon odstúpenia od Rámcovej zmluvy zo dňa 23.07.2009, a tým ani úkon odstúpenia od zmluvy zo dňa 10.11.2009 nie sú úkonmi uskutočnenými bez zbytočného odkladu. Ani nové dôkazy vykonané pred okresným súdom nepriniesli odlišnosť posúdenia v tomto smere. Opätovne k odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd poukazuje na to, že úkon odstúpenia žalovaným z 23.07.2009 bol už právoplatne vyhodnotený v konaní vedenom pred Krajským súdom Žilina pod sp. zn. 13Cob/355/2011 v spojení s rozhodnutím okresného súdu. Úkon z 10.11.2009 bol správne vyhodnotený v tomto konaní ako úkon odstúpenia, ktorý nespĺňa zákonné predpoklady pre podstatné, ani pre nepodstatné porušenie zmluvy. Ak aj žalovaný úkonom z 10.11.2009 zopakoval odstúpenie, tvrdil podstatné porušenie zmluvy, pre ktoré neodstúpil od zmluvy bez zbytočného odkladu po zistení tohto porušenia v mesiaci máj 2009. K úplnosti je potrebné dodať, že pre posúdenie úkonu odstúpenia od zmluvy žalovaným zo dňa 10.11.2009 ako úkonu nepodstatného porušenia zmluvy, nebola splnená vôľa žalovaným, ktorý tvrdil podstatné a nie nepodstatné porušenie zmluvy, a ani zákonné podmienky pre takéto platné odstúpenie od Rámcovej zmluvy. Žalovaným nebola poskytnutá primeraná lehota a v prípade aj jej (ne)poskytnutia žalobca dokázal, že bol pripravený plniť k úkonu odstúpenia od Rámcovej zmluvy žalovaným, a to k 10.11.2009. Ak úkon odstúpenia od zmluvy žalovaným zo dňa 10.11.2009 nespĺňal zákonné predpoklady, náležitosti, tak sa nemohlo jednať o platný právny úkon, ktorý potom nevyvolal ani právne dôsledky zániku Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný žalobcu nevyzval na plnenie, a preto ani z tohto dôvodu nemohol byť úkon zo dňa 10.11.2009 úkonom pre nepodstatné porušenie zmluvy navyiac, keď jednoznačne žalovaný vyjadril vôľu, že mal za to, že išlo o podstatné porušenie zmluvy. Nie je možné úkon žalovaného zo dňa 10.11.2009 vyhodnotiť v rozpore s ním prejavenu vôľou. Okresný súd a ani krajský súd nekonštatovali stratu práva žalovaného odstúpiť od zmluvy, len posudzovali, či úkon zo dňa 10.11.2009 je úkonom pre podstatné, prípadne pre nepodstatné porušenie zmluvy. Ani jeden zo zákonných predpokladov odstúpenia úkon žalovaného zo dňa 10.11.2009 nespĺňal, t.j. nespĺňal ani zákonné predpoklady odstúpenia od zmluvy pre podstatné ani pre nepodstatné porušenie zmluvy tak, ako to bolo vyššie zhodnotené, preto nedošlo ani jedným z týchto úkonov k zániku Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným. Rámcová zmluva preto trvala až do 30.06.2012. K tomuto dátumu zanikla výpoveďou zo strany žalobcu.

Bolo nesporné, že žalobca ako predávajúci bol povinný žalovanému ako kupujúcemu dodať tovar čo do množstva, druhu a vlastností, presne podľa Rámcovej zmluvy a prílohy č. 1 - technicko-preberacích podmienok dodávok vláknovinového dreva a pre prípad porušenia tejto primárnej povinnosti žalobcu ako predávajúceho išlo o vadné plnenie, ktoré má za následok vznik zodpovednosti za vady. Krajský súd zdôrazňuje, že z ust. § 422 ods. 1 Obchodného zákonníka nesporne vyplýva, že dodanie iného tovaru, než určuje zmluva (aliud) je zaradené medzi vady tovaru. Táto zákonná úprava korešponduje aj s Viedenským dohovorom, podľa ktorého „...dodávku iného druhu tovaru, než určuje zmluva (aliud) treba posudzovať ako vadné plnenie“, čo vyplýva zo všeobecnej formulácie ust. čl. 35 ods. 1 Viedenského dohovoru. V danej veci, ak sa prezentoval v dokladoch iný druh tovaru, než bol dodaný, tak išlo o vadné plnenie. Nemožno pristúpiť ani k názoru, že by dodanie iného druhu dreva, ako bol deklarovaný, malo mať za následok absolútne nesplnenie zmluvy, pretože tovar dodávaný žalobcom nebol natoľko vzdialený dohode strán, že by ho bolo potrebné posudzovať ako nesplnenie

zmluvy, keďže vždy sa jednalo o drevo listnaté. Nesúlad medzi dodaným drevom a drevom vykázaným žalobcom na súhlasnom dodacom liste bol vadou tovaru, teda nie riadnym plnením zmluvnej povinnosti žalobcom ako predávajúcim. V prípade takéhoto porušenia zmluvnej povinnosti žalobcom, t.j. plniť riadne, nastalo vadné plnenie a zmena obsahu záväzku z titulu vadného plnenia, vo vzťahu ku ktorému žalovaný riadnym spôsobom neuplatnil svoj zodpovednostný nárok, keďže ani úkon odstúpenia zo dňa 23.07.2009, ani úkon zo dňa 10.11.2009 nezodpovedali zákonným požiadavkám úkonu odstúpenia od zmluvy pre podstatné porušenie zmluvy, pretože k týmto úkonom nedošlo bez zbytočného odkladu po tom, čo sa mal žalovaný o porušenie zmluvnej povinnosti žalobcom plniť riadne a včas, dozvedieť. Navyiac, keď úkon zo dňa 10.11.2009 nespĺňal v zmysle vyššie uvedeného zhodnotenia ani zákonné náležitosti pre nepodstatné porušenie zmluvnej povinnosti žalobcom, za stavu pripravenosti žalobcu plniť žalovanému dodávku podľa uzavretej Rámcovej zmluvy, pri preukázaní súpisu skladových zásob dodávky nielen k úkonu 23.07.2009, ale aj k úkonu 10.11.2009 v objeme 15.676,81 m³ dreva. (č.l. 508 spisu).

Je nepochybné, že vadnosť plnenia znamená zodpovednostný nárok, pre uplatnenie ktorého Obchodný zákonník stanovuje právne dôsledky, preto nemožno tento následok zamieňať s poctivým obchodným stykom. Rovnako tak aj Obchodným zákonníkom stanovená zodpovednosť za vadné plnenie, resp. nie riadne plnenie zmluvnej povinnosti nemôže byť zamieňaná s trestno-právnu zodpovednosťou. Súdny v tejto sporovej právnej veci riešili súkromno-právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý mohol byť posudzovaný len v medziach právnych predpisov súkromného práva, v danom prípade Obchodného a Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k uvedenému preto nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného, ktorým namietal vo vzťahu k nároku žalobcu, že tento nie je v súlade so zásadou poctivého obchodného styku ako aj dobrými mravmi. V podstate žalobca na základe vymienených zmluvných práv a povinností si do momentu trvania zmluvného vzťahu uplatňoval dohodnutú zmluvnú pokutu práve pre porušenie zmluvnej povinnosti žalovaným z titulu neodobratia drevnej hmoty, na odber ktorej sa zaviazal a vo vzťahu ku ktorej žalobca dôkazmi preukázal, že bol pripravený plniť. Výkon vzájomne zmluvne dohodnutých práv a povinností vo vyvolanom sporovom konaní preto nemožno označiť za rozpor s poctivým obchodným stykom, resp. dobrými mravmi. Úlohou súdu bolo posúdiť, pri uplatnenom nároku žalobcu na zmluvnú pokutu, či zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným za obdobie vyúčtovanej zmluvnej pokuty, t.j. za obdobie od 01.10.2009 do 30.06.2012 trval a či žalobca preukázal uplatnený zmluvný nárok - zmluvnú pokutu. Vzhľadom k vyššie uvedeným zhodnoteniam vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného krajský súd úkony žalovaného zo dňa 23.07.2009 (predmetný úkon odstúpenia žalovaného už právoplatne vyriešený v konaní vedenom pred krajským súdom pod sp. zn. 13Cob/355/2011) a zo dňa 10.11.2009 vyhodnotil ako úkony, ktoré nespôsobili zánik Rámcovej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, pretože predmetné úkony nespĺňali zákonom vyžadované predpoklady. Krajský súd pokiaľ opätovne v tomto svojom rozhodnutí poukazuje na úkon žalovaného zo dňa 23.07.2009, ktorý už bol právoplatne vyhodnotený v skoršom, predchádzajúcom konaní vedenom pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011, tak k uvedenému došlo len pre prehľadnosť predmetnej sporovej právnej veci. V danej odvolacej právnej veci bolo namieste vyhodnocovať už len úkon zo dňa 10.11.2009. Z dôvodu, že v tomto konaní vyhodnocovaný úkon žalovaného zo dňa 10.11.2009 odkazoval na úkon zo dňa 23.07.2009, tak podľa názoru krajského súdu bolo opodstatnené, aby k úkonu zo dňa 23.07.2009 vyjadril krajský súd už právoplatne prijatý záver v skoršom súdnom rozhodnutí aj v predmetnom rozsudku.

Ďalšími odvolacími dôvodmi žalovaného bola námietka posúdenia čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy ako vyhodnotenie dohody o zmluvnej pokute v prospech žalobcu. Žalovaný zotrval na tom, že v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy je dohodnutá škoda, a nie zmluvná pokuta. Podľa názoru žalovaného jednoznačne bola vyjadrená vôľa zmluvných strán dohodnúť dva odlišné právne inštitúty, a to zmluvnú pokutu v prospech žalovaného a náhradu škody v prospech žalobcu, ktorá mala byť uvedená v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy. K odvolaciemu dôvodu žalovaného opätovne krajský súd v záujme právnej istoty poukazuje, že už v právoplatne skončenej veci, ktorá bola vedená pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011, uzavrel, že čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy je dohodou o zmluvnej pokute. Krajský súd v súvislosti s odvolacím dôvodom žalovaného a k právoplatnému záveru vzťahujúcemu sa aj k čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy v rozhodnutí pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011 poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne aj princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného ústavného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku

v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď (m.m. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99), t.j. aby sa porovnateľné, resp. obdobné situácie posudzovali po právnej stránke rovnakým spôsobom. Táto požiadavka korešponduje aj s judikatúrou ESLP. Ústavný súd Slovenskej republiky už uviedol, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v rozhodnutiach vo veci samej nemajú charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, avšak napriek uvedenému protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie. (IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). Ústavný súd Slovenskej republiky pri svojej rozhodovacej činnosti už tiež vyslovil, že za diskriminačný možno považovať postup, ktorý rovnaké alebo analogické situácie rieši odchylným spôsobom, pričom ho nemožno objektívne a rozumne odôvodniť. (m.m. PL. ÚS 21/00 a PL. ÚS 6/04). K porušeniu princípu právnej istoty môže dôjsť aj nerešpektovaním požiadavky predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

Krajský súd v súvislosti s posudzovaním napadnutého rozsudku okresného súdu vo väzbe k uplatnenému nároku žalobcu zdôrazňuje práve tento princíp právnej istoty a svoje právoplatné závery, ktoré už vyjadril v rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 13Cob/355/2011 aj v tom, že čl. XII. Rámcovej zmluvy v obidvoch bodoch 12.1., 12.2. predstavuje písomnú dohodu o zmluvnej pokute tak pre žalobcu ako aj pre žalovaného. To, že zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu, vyplýva aj z označenia čl. XII. ako „Penalizácia“. Nepochybne vo vzájomnom kontexte bodov 12.1., 12.2. čl. XII. Rámcovej zmluvy vyplynula dohoda o zmluvnej pokute, ktorá recipročne bola vyjadrená tak vo vzťahu ku žalobcovi ako predávajúcemu, a to v prípade nesplnenia štvrtročných dodávok, kedy zmluvná pokuta predstavovala výšku 5 % z hodnoty nedodaného dreva a na druhej strane penalizácia v rovine zmluvnej pokuty bola dohodnutá u žalovaného ako kupujúceho v prípade neodobratia predmetu zmluvy alebo jeho časti, kedy žalobca ako predávajúci má právo si uplatniť zmluvnú pokutu ako paušalizovanú náhradu škody vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva. V čl. XII. Rámcovej zmluvy sú vyjadrené oproti stojace zmluvné povinnosti žalobcu ako predávajúceho a žalovaného ako kupujúceho. Je zrejmé, že žalobca má zmluvnú povinnosť dodať tovar a žalovaný zmluvnú povinnosť odobrať tovar, a preto nemožno nazerať na čl. XII. bodu 12.1., bodu 12.2. Rámcovej zmluvy inak, ako na článok, ktorý v dotknutých bodoch predstavuje dohodu zmluvnej pokuty viažucu sa k zmluvným povinnostiam na strane žalobcu, žalovaného.

Krajský súd má za to, ako už aj právoplatne sa vyjadril v rozhodnutí sp. zn. 13Cob/355/2011, že Rámcová zmluva platným a určitým spôsobom dohodla zmluvnú pokutu u žalovaného ako kupujúceho. Pokiaľ sa aj formulačne v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy uvádza pojem náhrady spôsobenej škody vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva, tento termín, resp. výrazový prostriedok bol bez vplyvu k vyslovenému záveru krajským súdom, že išlo o dohodu o zmluvnej pokute, a to vo vzťahu aj na samotný bod 12.1. čl. XII. Rámcovej zmluvy, keď u žalobcu ako predávajúceho bola dohodnutá rovnakým spôsobom zmluvná pokuta, a to vo výške 5 % z hodnoty nedodaného dreva a na strane žalovaného vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva. Tento záver, že použitý pojem, resp. termín škody v čl. XII. bodu 12.2. uzavretej Rámcovej zmluvy je bez vplyvu k záveru krajského súdu, že v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva, vyplýva aj zo zisteného, že návrh zmluvy vypracoval žalovaný a tento predkladal žalobcovi, ktorý čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy vnímal ako dohodu o zmluvnej pokute (§ 266 ods. 4 Obchodného zákonníka). Bolo preukázané, že Rámcovú zmluvu a podmienky určoval žalovaný, preto je potrebné aj takýmto spôsobom pristúpiť k posúdeniu čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy, a to ako dohody o zmluvnej pokute. Takto to aj vnímal žalobca, že v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy sa dojednáva zmluvná pokuta, a nie škoda, keďže škoda má svoj základ v zákonných podmienkach a zmluvná pokuta je tým zabezpečovacím inštitútom, ktorý sa dojednáva písomne.

To, že čl. XII. bodu 12.1., 12.2. Rámcovej zmluvy je vyjadrením dohody o zmluvnej pokute, resp. o zmluvných pokutách, vyplýva z podmienenosti vzájomných plnení zmluvných strán, a to žalobcu a žalovaného, keď žalobca dodáva, žalovaný odoberá a zmluvná pokuta dohodnutá za to, keď žalobca nedodá a žalovaný neodoberie. Zmluvná pokuta vo vzťahu k žalobcovi bola za nedodanie dreva a vo vzťahu k žalovanému za neodobranie dreva. Ak žalovaný pripravoval Rámcovú zmluvu, čo bolo preukázané a použil termín spôsobenej škody v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy, tak tento termín môže ísť len na ťarchu žalovaného, ale nie na ujmu zabezpečenia zmluvnej povinnosti žalovaného vo vzťahu k žalobcovi. V čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy preto nepochybne išlo o dohodu o zmluvnej pokute vo vzťahu k žalovanému, a to zmluvnej pokuty vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva. To, že v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy bola dohodnutá zmluvná pokuta bez ohľadu na použitý

termín škody, dotvrdzuje aj rozhodnutie R 92/2004, z ktorého vyplýva, ..., že v dohode o zmluvnej pokute výška zmluvnej pokuty alebo spôsob jej určenia, aj povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje, musia byť vymedzené určito“. Určitým spôsobom bolo vyjadrené zmluvnými stranami, že žalobca má zabezpečenú zmluvnú povinnosť žalovaného zmluvnou pokutou vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva a na druhej strane žalovaný mal zmluvnou pokutou zabezpečenú zmluvnú povinnosť žalobcu, a to vo výške 5 % z hodnoty nedodaného dreva. Recipročnosť vzájomných zmluvných povinností a vyváženosť zmluvného vzťahu nepochybne viedla k jednoznačnému záveru o dohodnutých zmluvných pokutách pre žalobcu, žalovaného v čl. XII. bodu 12.1, 12.2. Rámcovej zmluvy. Krajský súd zdôrazňuje, že vzhľadom k zmyslu a účelu zmluvnej pokuty, ktorá predstavuje paušalizovanú náhradu škody z titulu porušenia zmluvného záväzku, bolo nepochybné a určité, že zmluvné strany v čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy dohodli zmluvnú pokutu. Aj vo vzťahu k uvedenému obsahu čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy bol už právoplatne vyslovený záver v skoršom rozhodnutí krajského súdu vedenom pod sp. zn. 13Cob/355/2011.

Vo vzťahu k uplatnenej zmluvnej pokute žalobcom za obdobie od 1.10.2009 do 30.06.2012 bolo preukázané, že v tomto období Rámcová zmluva medzi žalobcom a žalovaným trvala, keďže nezanikla úkonom odstúpenia žalovaného zo dňa 23.07.2009 a ani úkonom odstúpenia žalovaného zo dňa 5.11.2009. K vyčísleniu zmluvnej pokuty žalobcom krajský súd za aplikácie ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na podrobný výpočet obsiahnutý v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorým sa stotožňuje, a preto nebolo potrebné, aby tento výpočet bol opätovne obsiahnutý v odôvodnení rozsudku krajského súdu. Vzhľadom k obsahovej náplni zmluvnej pokuty vyjadrenej v čl. XII. bodu 12.2. uzavretej Rámcovej zmluvy bol žalobca v zmysle zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/291/2013 povinný preukázať, že žalovaný porušil zmluvnou pokutou zabezpečenú zmluvnú povinnosť, keď neodobral drevo, ku ktorému žalobca bol pripravený takéto drevo žalovanému dodať. Práve z titulu rešpektovania vzájomnej rovnováhy a vyváženosti postihov pre zmluvné strany, ktoré majú oproti sebe vzájomné práva a povinnosti k tomu, aby bol naplnený zmluvný vzťah, za vzatia do úvahy obsahovej náplne zmluvnej pokuty, bolo vyjadrené, že žalobca mal povinnosť pri uplatnení tohto druhu zmluvnej pokuty preukázať svoju pripravenosť plniť, pretože tá sa viazala na zmluvnou pokutou zabezpečenú povinnosť žalovaného odobrať tovar. Žalovaný namietal, že žalobca nedokázal, že vyzval žalovaného na predloženie objednávky, nepreukázal, kedy, kde a ako bol pripravený plniť. Žalovaný mal za to, že ak uvedené žalobca nepreukázal, tak nemá nárok na zmluvnú pokutu.

V tejto súvislosti odvolacieho dôvodu krajský súd konštatuje, že nebol relevantný, a to na základe výsledkov vykonaného dokazovania. Je pravdou, že Rámcová zmluva, tak ako uviedol okresný súd, nepracuje so stavom pripravenosti, avšak krajský súd má za to, že pre obsahovú náplň zmluvnej pokuty, ktorú žalobca uplatnil, a to 5 % z hodnoty neodobratého tovaru žalovaným, bol povinný preukázať, že mal zabezpečené dodávky tovaru, ktoré žalovaný neodobral počas trvania zmluvného vzťahu. Zo svedeckých výpovedí v konaní pred okresným súdom dňa 18.09.2014 vyplynulo, že žalobca čakal na pokyny od žalovaného, kedy môže plniť Rámcovú zmluvu ako aj, že žalovaný bol vyzývaný, aby odobral drevo. Žalobca mal pripravené drevo pre žalovaného, a toto drevo sčasti bolo predané, sčasti znehodnotené, lebo žalobca stále bol pripravený a čakal, kedy bude môcť plniť Rámcovú zmluvu (sčasti sa drevo muselo vyhodiť pre jeho znehodnotenie, keďže zhnilo na sklade). Na základe uzavretej Rámcovej zmluvy žalobca mal zakontrahované drevo s tým, že žalovaný bol vyzývaný na odobratie dreva, avšak žalovaný sa nechcel dohodnúť a odňal žalobcovi všetky vstupky do spoločnosti, kde sa drevo vozilo. Pri vzatí týchto vstupiek žalobca nemohol vstupovať s drevom do miesta dodávky.

Žalobca tvrdil a podľa názoru krajského súdu aj súčasne preukázal, že bol pripravený plniť a schopný plniť, pričom za základ pre vyúčtovanú zmluvnú pokutu žalobca zobral len minimálne množstvo Rámcovou zmluvou dohodnutej štvrtročnej dodávky 5 000 m³ v zmysle čl. IV. bodu 4.1. Rámcovej zmluvy. Zmluvná pokuta nevychádzala z priemeru skutočne dodávaného dreva medzi žalobcom a žalovaným. Krajský súd k pripravenosti žalobcu plniť pre žalovaného poukazuje na čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy, z ktorého vyplýva, že ak zmluvná pokuta znie za neodobratie tovaru žalovaným, tak v tomto je inkorporované (obsiahnuté), že žalobca bol pripravený takéto tovar dodať a žalovaný porušil zmluvnú povinnosť zabezpečenú zmluvnou pokutou v zmysle čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy, keď takéto tovar - drevo neodobral. Oproti zmluvným stranám stáli aj vzájomné zmluvné povinnosti, a to povinnosť žalobcu dodať a zmluvná povinnosť žalovaného odobrať, preto pre naplnenie zmluvnej pokuty uplatnenej žalobcom bolo potrebné mať v konaní dokázané, že žalobca bol pripravený plniť (dodať), t.j. splniť zmluvnú povinnosť, oproti čomu stála zmluvná povinnosť žalovaného tovar odobrať, resp. jej porušenie, neodobratie tovaru. Podľa Rámcovej zmluvy, a to čl. XIII. žalobca mal vstup do areálu ako

predávajúci len na základe udeleného súhlasu alebo s predchádzajúcim súhlasom. Vzhľadom na druh komodity, a to drevnéj hmoty, ktorá sa mala dodávať v objemoch minimálne podľa Rámcovej zmluvy 5 000 m³ štvrťročne a odňatie povolenia na vstup do areálu, kde sa mal tovar dodať, potom nemožno pripravenosť žalobcu plniť, resp. jeho zmluvnú povinnosť tovar dodať, viazať na to, že žalobca bol povinný v zmysle odvolacieho dôvodu žalovaného preukázať, kedy, akým spôsobom mal dodať tovar žalovanému. Z titulu neposkytnutia súčinnosti žalovaným, keď žalovaný odňal žalobcovi povolenie na vstup do areálu, nebolo možné spravodlivo požadovať pri plnení povinnosti žalobcom dodať tovar, že mal prísť naložený kamión dreva priamo k areálu žalovaného, ale bolo postačujúce, aby žalobca dôkazmi preukázal, že bol pripravený plniť podľa uzavretej Rámcovej zmluvy.

Podľa názoru krajského súdu v predmetnej veci za dobu uplatnenej zmluvnej pokuty žalobca listinnými dôkazmi dokázal, že bol schopný dodať žalovanému drevo. Tak ako uviedol okresný súd, bol to žalovaný, ktorý porušil zmluvnú povinnosť, nezaslal objednávku na dodávku dreva podľa čl. IV. bod 4.3. Rámcovej zmluvy, nevydal žalobcovi vstupky do objektu, pričom pretrvával zákaz vstupu vozidiel žalobcu do objektu, ktorý bol určený žalovaným ako miesto dodávky dreva podľa čl. XIII. Rámcovej zmluvy. Bol to žalobca, ktorý preukázal, že chcel plniť Rámcovú zmluvu, bol pripravený ju plniť. Vyplýva to aj zo stavu skladových zásob, keď sa u neho nachádzalo v kalendárnom roku 2009 15.676,81 m³ dreva. Žalobca listami zo dňa 1.10.2009 (č.l. 20) ako výzva na plnenie zo dňa 10.2.2010, 22.9.2010 (č.l. 26, 27, č.l. 31 spisu) vyzýval žalovaného na plnenie si zmluvnej povinnosti, teda na odobratie tovaru, drevnéj hmoty. Súčasne v predmetných listoch ako výzvach na plnenie si zmluvnej povinnosti žalovaným žalobca poukazuje práve na rozhodný čl. XII. bodu 12.2. zmluvy, z ktorého vyplýva zmluvná pokuta vo výške 5 % z hodnoty neodobratého tovaru. Žalobca uzavretými zmluvami preukázal, že mal zmluvne zabezpečené dodávky dreva, ale nešiel do areálu s kamiónmi naloženými touto drevnou hmotou, keďže nemal povolený vstup. Z dôkazov, a to z uzavretých zmlúv medzi žalobcom a tretími subjektami ako dodávateľmi bolo preukázané, že žalobca mal zazmluvnenú drevnú hmotu a kedykoľvek ju bol pripravený dodať žalovanému a kedykoľvek počas trvania Rámcovej zmluvy žalovaný mohol odobrať drevnú hmotu od žalobcu. Ak žalobca bol pripravený plniť a žalovaný takéto plnenie neodobral, tak porušil zmluvnou pokutou zabezpečenú zmluvnú povinnosť podľa čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy a bolo namieste uplatniť si zo strany žalobcu zmluvnú pokutu vo výške 5 % z hodnoty neodobratého dreva. Žalobca listami zo dňa 1.10.2009, 10.2.2010 a 22.9.2010 opätovne vyzýval žalovaného na plnenie si záväzkov, ktoré mu vyplývali z Rámcovej zmluvy, a to povinnosť odobrať drevo, vo vzťahu ku ktorej zmluvnej povinnosti bol žalovaný žalobcom upozornený, že túto svoju zmluvnú povinnosť nepretržite porušuje, čím žalobcovi vzniká nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle čl. XII. bodu 12.2. Rámcovej zmluvy. Žalobca podaním zo dňa 3.06.2014 (č.l. 501-506 spisu) a doloženými listinami, ktoré sa nachádzajú na č.l. 507-546 spisu, preukázal, že bol pripravený kedykoľvek na požiadanie žalovaného zrealizovať dodávku drevnéj hmoty počas trvania Rámcovej zmluvy, keď okrem skladových zásob, jednotlivými uzavretými zmluvami mal zabezpečené dodávky drevnéj hmoty s tretími subjektami k tomu, aby mohol plniť Rámcovú zmluvu a svoje záväzky, na ktoré sa voči žalovanému zaviazal.

K uplatnenému moderačnému právu žalovaným krajský súd poukazuje na to, že ust. § 301 Obchodného zákonníka má dispozitívnu povahu, t.j. je daná možnosť súdu neprímerane vysokú zmluvnú pokutu znížiť. Ide o oprávnenie súdu, nie jeho povinnosť. Okresný súd skonštatoval, že nezistil dôvody na zníženie zmluvnej pokuty vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta vychádzala z minimálneho objemu štvrťročne dodávaného dreva, a to 5 000 m³, nie podľa skutočne dodávaného dreva priemerovaného medzi žalobcom a žalovaným. Moderácia v zmysle ust. § 301 Obchodného zákonníka nie je nárokovateľná. Je v dispozičnom oprávnení súdu a jej nevyužitie v zmysle návrhu účastníka nemôže byť postupom arbitrárnym. Ani v nevyužití moderačného oprávnenia okresným súdom nevidel krajský súd dôvod ku konštatovaniu nesprávnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Krajský súd poukazuje aj na judikatúru Ústavného súdu SR vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu žalovaného, ktorý namieta arbitrárny, nelogický postup súdov. Vo vzťahu k arbitrárnosti sa uvádza, že arbitrárny rozsudok je taký rozsudok, ktorý je založený na svojvôli súdu, neopierajúci sa o zákon, založený na ľubovôli súdu. (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 154/05 z 28.2.2006, sp. zn. I. ÚS 117/07, III. ÚS 36/2010, I. ÚS 114/08, III. ÚS 260/06). Predmetné súdne rozhodnutia znaky arbitrárnosti nevykazujú, pretože skutkové a právne závery boli riadnym spôsobom odôvodnené v zmysle atribútov vyplývajúcich z ust. § 157 ods. 2 O.s.p.. To, že sa súd nestotožní s právnym názorom účastníka, resp. nerozhodne podľa návrhu účastníka, nie je arbitrárnym postupom.

Vzhľadom k vyššie uvedeným záverom a zhodnoteniam krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a pokiaľ okresný súd žalobe žalobcu o zaplatenie zmluvnej pokuty vyhovel, tak jeho rozhodnutie bolo vecne správne a krajským súdom potvrdené. Krajský súd v súvislosti so svojím rozhodnutím poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2011 zo dňa 25.4.2012, podľa ktorého „...„odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu“. Krajský súd na základe vyššie uvedených zhodnotení, záverov, zvýraznenia vecnej správnosti rozhodnutia okresného súdu vo väzbe k odvolacím dôvodom žalovaného mal za to, že došlo k vecne správne postupu a rozhodnutiu okresným súdom. Krajský súd k rozsahu svojich záverov poukazuje na to, že jeho rozhodnutie je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2013, podľa ktorého „...„všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania“.

V súvislosti so zamietnutím návrhu žalovaného zo dňa 29.5.2015 na prerušenie odvolacieho konania krajský súd opätovne odkazuje na vyššie uvedené závery obsiahnuté v odôvodnení predmetného rozsudku. Žalovaný ako dôvod na prerušenie odvolacieho konania uviedol, že v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Ružomberku pod sp. zn. 1T/140/2013 bol vynesený rozsudok č.k. 1T/140/2013-2113 zo dňa 20.4.2015, ktorým súd obžalovaných S. E. a Q. E., konajúcich v predmetnom prípade v mene žalobcu, uznal za vinných z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Žalovaný poukázal na skutok, ktorého sa obžalovaní mali dopustiť ako aj, že predmetný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Žalovaný vyjadril názor, že rozhodnutie v predmetnej trestnej veci má pre posúdenie obchodno-závazkových vzťahov medzi účastníkmi konania význam, preto podľa § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. navrhol, aby odvolací súd odvolacie konanie prerušil až do právoplatného skončenia trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Ružomberku pod sp. zn. 1T/140/2013. Žalovaný vyslovil presvedčenie, že práve popísaný skutok zo dňa 21.7.2009 je dôkazom, že žalovaný bez zbytočného odkladu listom zo dňa 23.7.2009 odstúpil od Rámcovej zmluvy podľa § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, t.j. nie pre vady tovaru, ale pre podstatné porušenie zmluvnej povinnosti žalobcom. Práve s odkazom k uvedenému trestnému rozsudku žalovaný uviedol, že nemohol mať vedomosť o porušovaní zmluvnej povinnosti žalobcom už v mesiaci máj 2009, keďže proces získania vedomostí, umožňujúcich žalovanému odstúpiť od zmluvy bol zavŕšený až zistením všetkých skutočností, týkajúcich sa manipulácie s dodaným druhom drevnej hmoty a pozmeňovaním dokladov pri zadržaní poslednej dodávky dňa 21.7.2009. Žalovaný bol presvedčený, že právoplatné skončenie uvedenej trestnej veci má význam pre rozhodnutie súdu v tejto obchodno-právnej veci.

K návrhu žalovaného na prerušenie odvolacieho konania sa vyjadril žalobca, ktorý mal za to, že nie je daný dôvod na prerušenie odvolacieho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. Žalobca mal za to, že žalovaný účelovo podal návrh na prerušenie konania, pretože podstatné a rozhodné je, že výsledky dokazovania preukázali, že žalovaný sa o vade dodávky dozvedel v mesiaci máj 2009, resp. koncom mesiaca máj 2009 a začiatkom júna 2009 v zmysle výsluchu Ing. E. a Ing. E.. Žalovaný sa účelovo domáha prerušenia konania, pričom neberie na vedomie to, čo bolo v obchodných sporoch preukázané. Žalobca ďalej poukázal na to, že samotná skutočnosť, že sa údajne mal stať trestný čin 21.7.2009, je pre súdenú vec právne bezvýznamná, pretože súdy v obchodnom spore riešili úplne inú otázku, a to otázku, či žalovaný odstúpil od zmluvy bez zbytočného odkladu a bolo bezpečne preukázané, že žalovaný bez zbytočného odkladu od zmluvy neodstúpil. Žalobca žiadal návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania zamietnuť s poukazom aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo 44/2010 zo dňa 26. januára 2011, v ktorom medzi tými istými účastníkmi súdneho sporu Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob 158/2010-178 zo dňa 1.7.2010 zamietol, keďže nebol zistený dôvod na prerušenie konania z titulu veci vedenej pred Okresným riaditeľstvom policajného zboru, Úradom justičnej a kriminálnej polície Ružomberok pod ČVS: ORP 292/JP-RK-2009.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia a návrhu žalovaného zo dňa 29.5.2015 na prerušenie odvolacieho konania je nepochybné, že išlo o fakultatívny dôvod na prerušenie odvolacieho konania. Z ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. nepochybne vyplýva, že prerušenie konania je na úvahe súdu a ide len o procesnú možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť všetkých vhodných opatrení k tomu, aby nedošlo k prerušeniu konania. Odvolací súd bol toho názoru, že v súvislosti s trestnou vecou pod sp. zn. 1T/140/2013 Okresného súdu Ružomberok neprebíha konanie, v ktorom by sa riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, pretože ako bolo vyššie zdôvodnené, v danej sporovej odvolacej právnej veci bola riešená záväzková, obchodno-právna zodpovednosť zmluvných strán, a to žalobcu a žalovaného podľa uzavretej Rámcovej zmluvy, ku ktorej trestno-právne následky vzťahujúce sa k obžalovaným S. E., Q. E. sú bez právneho významu. V trestnej veci sp. zn. 1T/140/2013 Okresného súdu Ružomberok je riešená trestno-právna zodpovednosť obžalovaných Petra Kohúta a Rastislava Kohúta za vymedzený skutok. V danej odvolacej právnej veci sa však posudzovalo, či žalovaný v obchodno-právnej rovine podľa zákonom vyžadovaných predpokladov v zmysle predpisov súkromného práva, a to Obchodného a Občianskeho zákonníka uplatňoval voči žalobcovi zodpovednostné nároky. Výsledok, a to ani právoplatný, v trestnej veci sp. zn. 1T/140/2013 Okresného súdu Ružomberok nemôže mať význam pre rozhodnutie v danej veci, pretože výsledky dokazovania, a to aj právoplatných záverov krajského súdu už v právoplatnom rozhodnutí vedenom pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011 preukázali, že žalovaný úkonom odstúpenia od zmluvy, a to zo dňa 23.7.2009 neodstúpil od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu, pri dokázaní vedomosti žalovaného o porušovaní zmluvnej povinnosti žalobcom v mesiaci máj 2009. Z uvedeného vyplýva, že v trestnej veci sp. zn. 1T/140/2013 pred Okresným súdom Ružomberok neprebíha konanie, ktorého výsledok môže mať význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu, preto krajský súd návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania zamietol.

Krajský súd v Žiline uvádza, že mal splnené všetky podmienky k prejednávaniu odvolania žalovaného za stavu zamietnutia návrhu žalovaného na prerušenie odvolacieho konania, za primeraného použitia aj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo 22/2012 zo dňa 31. mája 2012, podľa ktorého „ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, t.j. také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Ak by aj odvolací súd nerozhodol o návrhu na prerušenie konania v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, nejednalo by sa o vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 242 ods. 1 O.s.p.)“. K úplnosti sa dodáva, že konanie vo vzťahu k posúdeniu úkonu žalovaného zo dňa 23.7.2009 je právoplatne skončené rozhodnutím pred Krajským súdom v Žiline vedenom pod sp. zn. 13Cob/355/2011, preto ani z tohto dôvodu nemohol byť návrh žalovaného na prerušenie odvolacieho konania akceptovaný, ak vymedzený dôvod sa vzťahuje k úkonu odstúpenia žalovaného od Rámcovej zmluvy, ktorý úkon bol uskutočnený listom zo dňa 23.7.2009. Navyiac zodpovednosť obžalovaných za skutok vymedzený podľa Trestného zákona nemožno stotožňovať so skutkovým stavom zisteným v rámci predmetného obchodno-právneho sporu podľa výsledkov vykonaného dokazovania, ktoré viedli k právoplatnému záveru, že úkonom zo dňa 23.7.2009 žalovaný neodstúpil od Rámcovej zmluvy bez zbytočného odkladu po tom, čo sa mal v mesiaci máj 2009 v zmysle výsledkov dokazovania dozvedieť o porušení zmluvnej povinnosti žalobcom plniť riadne a včas predmet dodávky. Vzhľadom k zabezpečeniu zákonnej požiadavky rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.), prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo. Nevyhovením návrhu žalovaného na prerušenie predmetného odvolacieho konania preto nemohlo dôjsť ani k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Krajský súd v súvislosti s postupom verejného vyhlásenia rozhodnutia poukazuje na obsah Zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku. Súčasne k podaniu žalovaného zo dňa 17.06.2015, ktoré podanie bolo predložené substitučným právnym zástupcom žalovaného krajskému súdu na samotnom konaní o verejnom vyhlásení rozhodnutia, krajský súd považuje za potrebné citovať nižšie uvedené rozhodné zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Podľa § 15a ods. 5 O.s.p., ak sa námietka zaujatosti týka len okolností ustanovených v § 14 ods. 3, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Vo veci rozhodujúci senát Krajského súdu v Žiline sa na konanom verejnom vyhlásení rozhodnutia pred vyhlásením rozhodnutia oboznámil s podaním žalovaného zo dňa 17.06.2015, ktoré bolo označené ako námietka zaujatosti voči konajúcim sudcom senátu 13Cob, ktorým žalovaný uviedol, že predmetná námietka smeruje voči konajúcim sudcom Krajského súdu v Žiline prejednávajúcim túto vec v senáte 13Cob, a to JUDr. Márii Dubcovej a Mgr. Zuzane Štolcovej. V predmetnom podaní žalovaný poukázal na to, že uskutočnil návrh na prerušenie odvolacieho konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., a to až do právoplatného skončenia trestného konania sp. zn. 1T/140/2013 Okresného súdu Ružomberok, o ktorom návrhu žalovaného bolo postupované odvolacím súdom tak, že tomuto návrhu nebolo vyhovené. Súčasne žalovaný v podanej námietke zaujatosti zo dňa 17.06.2015 uviedol, že má za to, že v prebiehajúcom trestnom konaní sp. zn. 1T/140/2013 pred Okresným súdom v Ružomberku sa rieši otázka, ktorá má význam pre výsledok tohto konania, a preto jeho návrhu na prerušenie odvolacieho konania malo byť vyhovené. Pokiaľ tak krajský súd neurobil, postup odvolacieho súdu nesvedčí o jeho nezaujatom pomere k veci (§ 14 ods. 1 O.s.p.), hoci nepochybne ide o otázku, ktorú je potrebné v tomto konaní mať vyriešenú a ktorá má význam pre rozhodnutie súdu. Žalovaný poukázal na to, že nie je bez významu to, že vo veci de facto koná ten istý senát, ktorý konal síce v inej, ale v podstate v úplne totožnej veci tých istých účastníkov, a to tak na strane žalobcu ako aj žalovaného o zaplatenie zmluvnej pokuty vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011 (sp. zn. Okresného súdu Ružomberok 3Cb/1/2011). Z tohto je nepochybné, že konajúci sudcovia sú v tejto veci ovplyvnení svojimi predchádzajúcimi a podľa názoru žalovaného absolútne nesprávnymi právnymi názormi vyslovenými v predchádzajúcej veci sp. zn. 13Cob/355/2011. O dôvodoch vylúčenia konajúcich sudcov sa žalovaný dozvedel dňa 17.6.2015, t.j. v deň, kedy odvolací súd vydal uznesenie o neprerušení konania, resp. kedy súd nevyhovel návrhu žalovaného na prerušenie konania. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd vec predložil nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Z obsahu podanej námietky zaujatosti žalovaným zo dňa 17.06.2015 je zrejmé, že táto smeruje voči sudcom JUDr. Márii Dubcovej a Mgr. Zuzane Štolcovej vo väzbe na postup v konaní o tejto prejednávanej odvolacej sporovej právnej veci, keďže dôvodom návrhu žalovaného na vylúčenie týchto sudkýň bola námietka, že odvolací súd nevyhovel návrhu žalovaného na prerušenie odvolacieho konania ako aj, že sudkyne JUDr. Mária Dubcová a Mgr. Zuzana Štolcová sú vylúčené z prejednávania a rozhodovania tejto veci pre ich pomer k veci, pretože už v totožnej veci, tých istých účastníkov, a to tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, o zaplatenie zmluvnej pokuty vedenej pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011 rozhodovali, a preto majú byť ovplyvnené svojimi predchádzajúcimi, podľa názoru žalovaného, absolútne nesprávnymi právnymi názormi vyslovenými v predchádzajúcej veci vedenej pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011.

Žalovaný v podaní zo dňa 17.06.2015 výlučne ako dôvod zaujatosti sudkýň JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej uvádzal okolnosti spočívajúce v postupe tejto sporovej právnej veci ako aj v dôvode rozhodovania v inej veci vedenej pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011. Nesporne išlo o dôvody v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p., u ktorých zákon v ust. § 15a ods. 5 O.s.p. výslovne súdu ukladá na takto vznesenú námietku zaujatosti neprihliadať a v tomto prípade vec nepredkladať nadriadenému súdu. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací za rešpektovania týchto zákonných ustanovení v spojení s obsahom podanej námietky zaujatosti v podaní zo dňa 17.06.2015, keď tento svoj postup a vyhodnotenie oznámil na konanom verejnom vyhlásení rozhodnutia aj substitučnému právnenému zástupcovi žalovaného, nebol povinný námietku zaujatosti podanú žalovaným predkladať Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu nadriadenému.

Po oboznámení uvedeného postupu odvolacím súdom substitučnému právnenému zástupcovi žalovaného na konanom verejnom vyhlásení rozhodnutia v zmysle obsahu zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku bol daný priestor na reakciu, v rámci ktorého sa substitučný právny zástupca žalovaného vyjadril tak, že podľa jeho názoru odvolací súd a namietať sudcovia nie sú oprávnení sami posúdiť, či ide o podanie námietky zaujatosti obsahovo v zmysle ust. § 14 ods. 3 O.s.p., pretože túto námietku zaujatosti môže vyhodnotiť len nadriadený súd Krajského súdu v Žiline, a to Najvyšší súd Slovenskej republiky.

K tomuto názoru substitučného právneho zástupcu žalovaného krajský súd uvádza, že oprávnenosť postupu odvolacieho súdu v súvislosti s podanou námietkou zaujatosti žalovaným zo dňa 17.06.2015

bola daná samotnou zákonnou úpravou podľa § 14 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 15a ods. 5 O.s.p.. Vo vzťahu k tejto zákonnej úprave krajský súd postupoval tak, že ju aplikoval, a preto nebol povinný námietku zaujatosti obsiahnutú v podaní žalovaného zo dňa 17. júna 2015 predkladať Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu nadriadenému. Tento postup by mal Krajský súd v Žiline ako súd odvolací len v tom prípade, ak zo strany žalovaného by obsahom vnesenej námietky zaujatosti boli kvalifikované dôvody pre pomer sudcov k veci, k účastníkom, prípadne k ich zástupcom, tak ako to vyplýva z ust. § 14 ods. 1 O.s.p.. Obsahom podanej námietky žalovaným zo dňa 17.06.2015 však nebol ani jeden z kvalifikovaných dôvodov v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., pretože dôvodom na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Žiline, a to konkrétne JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej boli len okolnosti spočívajúce v postupe v konaní tejto prejednávanej veci a v súvislosti s rozhodovaním v inej veci vedenej pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/355/2011.

Súčasne krajský súd poukazuje na obsah zápisnice o verejnom vyhlásení rozhodnutia, keď substitučný právny zástupca žalovaného pred verejným vyhlásením rozhodnutia uviedol, že sa chce vyjadriť ešte k samotnej veci. Predsedníčka senátu oznámila substitučnému právnenému zástupcovi žalovaného, že vzhľadom k zvolenému postupu verejného vyhlásenia rozhodnutia procesné právo, a to Občiansky súdny poriadok už nedáva priestor k vyjadrovaniu sa meritórneho zhodnotenia veci samej, za vzatia do úvahy aj tej skutočnosti, keď žalovaný vystupoval ako odvolateľ, ktorý v zmysle § 212 ods. 1, § 205 ods. 3 O.s.p. môže odvolacie dôvody uvádzať len v rámci zákonnej odvolacej lehoty a tieto sa potom stávajú podkladom pre konanie Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho. O uvedenom bol substitučný právny zástupca žalovaného poučený na konaní o verejnom vyhlásení rozhodnutia ako aj, že neboli splnené podmienky k tomu, aby sa substitučný právny zástupca žalovaného na verejnom vyhlásení rozhodnutia vyjadroval k samotnej veci, keď odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania tak, ako ich žalovaný ako odvolateľ uviedol v písomne podanom odvolaní. S ohľadom aj k uvedenému krajský súd dodáva, že aj z tejto roviny mal splnené podmienky k tomu, aby došlo k verejnemu vyhláseniu rozhodnutia krajským súdom.

Výrok rozsudku krajského súdu, ktorým bolo vyslovené, že o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa, vyplýva z ust. § 224 ods. 4 O.s.p. v spojení s postupom okresného súdu, ktorý, pokiaľ pri rozhodovaní o trovách súdneho konania aplikoval ust. § 151 ods. 3 O.s.p., tak krajský súd v súlade s ust. § 224 ods. 4 O.s.p. bol oprávnený vysloviť, že o trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.